№ 220 Kraków 24 Września — Sroda. Rok 1856.

…zy poniedziałki i dni następujące po…
…ceny wychodzi z ostatnim dniem każdego miesiąca.

Przedpłata na Dziennik „Czas"

w Krakowie		w Państwie Austryackiem (pocztą)	
rocznie	złr. 16	rocznie	złr. 20
półrocznie	„ 8	półrocznie	„ 10
kwartalnie	„ 4	kwartalnie	„ [illegible]
miesięcznie	1 30kr.	miesięcznie	2

Przedpłata na Dziennik „Czas" z „Dodatkiem"

w Krakowie		w Państwie Austryackiem (pocztą)	
rocznie	złr. 26	rocznie	złr. [illegible]
półrocznie	„ 13	półrocznie	„ 16
kwartalnie	„ 7	kwartalnie	„ 8

Na sam „Dodatek" prenumerować niemożna.

CZAS

Przyjmują się do umieszczania w Inseratach: OGŁOSZENIA, ODEZWY, UWIADOMIENIA, DONIESIENIA wszelkiego rodzaju, tyczące się przemysłu, handlu, rolnictwa, sprzedaży, kupna, dzierżaw itp. za opłatą: od wiersza drobnego za jednorazowe umieszczenie po 4 kr., za następne po 3 kr. Do każdego inseratu załączone być winno 10kr. na opłatę stęplową za każdorazowe umieszczenie.

Listy z przedpłatą [illegible] być winny franko do Biura Expedycyi Czasu.

Listy reklamacyjne nieopieczętowane niepodlegają frankowaniu.

Listy niefrankowane nieprzyjmują się.

Numer pojedynczy dziennika kosztuje 5 kr.

OGŁOSZENIE PRENUMERATY

na kwartał IV 1856 r. tojest na miesiące: **Październik, Listopad i Grudzień.**

Dziennik sam w miejscu . . 4 złr.
pocztą w kraju. 5 „

z Dodatkiem miesięcznym
w miejscu . . 7 „
pocztą w kraju. 8 „

Dodatku osobno prenumerować nie można.

Liczba egzemplarzy tak dziennika **Czas** jak i **Dodatku** miesięcznego stósować się będzie do liczby prenumeraty; dla tego uprasza się o śpieszne jéj nadesłanie, aby nie narazić Szan. Abonentów na brak pierwszych numerów kwartału; tudzież o wyraźne nadmienienie, czy dziennik **Czas** sam lub z **Dodatkiem miesięcznym** jest żądany.

Dodatek miesięczny wychodzić zaczął z rokiem bieżącym i wychodzić będzie daléj jak dotąd, z dniem ostatnim każdego miesiąca w formacie książkowym 12 do 15 arkuszy druku mającym. Dodatek ten zawierać będzie: artykuły polityczne, religijne, ekonomiczne, historyczne, dokumenta, rozprawy krajowe, literaturę w ogóle, to jest: powieści, poezye krytyki itd., przytém Kronikę zawierającą korespondencye z różnych stolic europejskich przedstawiające obraz ich z upłynionego miesiąca.

☞ Urzędy pocztowe Królestwa Polskiego mają upoważnienie przyjmowania przedpłat na **Dodatek miesięczny.**

Kraków 23 września.

Wszystkie kwestye o których wzmiankowaliśmy we wczorajszem tygodniowem sprawozdaniu, stoją na wybór. Był to jakoby program przedmiotów polityki europejskiéj dotyczących, o których, jak to mówią w dziennikarskim języku, pisać można w artykule wstępnym. Pisać można bez wątpienia, ale jak trudno co nowego powiedzieć, na to już nie trzeba być dziennikarzem, dość przebiedz wszystkie dzienniki jakie tylko ostatni pociąg kolei żelaznéj przynosi. Same powtarzania, żadnéj ważniejszéj wiadomości. Musimy i my powtarzać, uczynimy to w sposób najkrótszy, dogadzając zapewnie tem postępowaniem czytelnikom, nie mówiąc już o sobie.

Nagły zwrót prasy angielskiej w kwestyi połączenia Księstw Neddunajskich uderzył niedawno opinię publiczną. *Morning-Post* poświęcił długi artykuł, aby dowieść, że rozprawy w konferencyach nie obowiązują ani państwa, ani komisyę, ani Księstwa; że litera traktatu obowiązująca nie określa w końcu stanowiska w téj kwestyi z góry, że o połączeniu może nawet wcale nie być mowy. Powolność ta Anglii dla widoków Turcyi przeciwnej jak wiadomo połączeniu, miała być nagrodą za obietnicę uczynioną przez Portę, iż nie da pozwolenia na przekop Suezu, a przynajmniej, że kwestyę tę odłoży *ad acta*. Dziś jeden z dzienników berlińskich utrzymuje, że pomimo przeszkód stawianych przez Anglię, usiłowania połączone Francyi i Austryi, zdołały zwyciężyć trudności jakie spotykała Porta w udzieleniu pozwolenia na przekop Suezu i że to dzieło wkrótce się rozpocznie. *La Presse* wątpi aby tak być miało, lecz podaje sposób bardzo jak mówi prosty, na złamanie oporu nie Anglii jako narodu, ale Anglii jako państwa, bo to ostatnie tylko się upiera. Sposobem tym jest *zneutralizowanie* kwestyi suezkiej, zmiana jéj w kwestyę *powszechną*. Powołać wszystkie mocarstwa, których wolność mórz obchodzić może, aby roztrzygnęły tę sprawę. Większość zadecyduje: Francya i Anglia będą miały każda po jednym głosie, Turcya uwolni się od wszelkich wpływów.

Otóż więc nowa sprawa, jedna więcéj oddana pod ów kongres europejski o którym mówiliśmy przed parą dniami; pod kongres *ogólny* wszystkich mocarstw, bo dla czegóżby w nim tylko morskie zasiadać miały? **Wolność mórz jeżeli tylko potęgę jakiego morskiego państwa powiększyć może, obchodzi tem samem mocarstwa lądowe.** Przekop Suezu jest interesem europejskim — Europę nierównie więcéj a niżeli Azyę i Amerykę obchodzi, Amerykę nawet więcéj niżeli te dwie części świata, które ma rozłączyć.

Cóż prostszego? cóż sprawiedliwszego? pyta *la Presse*. Być może, ale pytamy nawzajem, w cóż się obróci niepodległość państw i najwyższa ich władza zwierzchnicza w tym systemacie solidarności? ów kongres nie będzież trybunałem a raczéj konwencyą europejską, w któréj większość we wszystkich sprawach roztrzyga? Odwołania z tamtąd już nie ma chyba do wojny, i to już nie do wojny jak dawniéj bywało między dwoma narodami, ale do wojny która zawsze będzie w sobie nosić zarody wojny europejskiéj. Trudniej aby wojna wybuchła, to prawda, ale skutki jéj na nierównie większe wstrząśnienia wystawiają Europę. Przy takowym trybunale, zmiana w polityce radykalna, i trudno powiedzieć, czy na ścisłe i loiczne następstwa przystaną rządy europejskie, które rzeczywiście byłyby tylko delegatami europejskiemi odpowiedzialnemi przed kongresem. Jak długo podobny systemat trwać może?...

Korespondencya Czasu.

Wiedeń 21 września.

ꝏ Opinia wszystkich dzienników występuje śmiało przeciw administracyi kredytu ruchomego z powodu nagłego spadku kursu akcyj. Przyczyna tego spadku nie leży we wpłacie następnych rat, bo każdy wiedział że do wpłaty ich przyjdzie, ale w sposobie rozpisania i w niespodziewanem przemilczeniu przynajmniéj w ogólności o stanie operacyj kredytu. Publiczność jest jeszcze przekonaną, że stan ten jest dobry i wierzy w znaczną dywidendę, i dla tego akcyj z popłochu nie rzuca. Lecz ci co albo się zbyt boją, albo walki z kontrminą wytrzymać nie mogą, padają ofiarą jak przed kilku miesiącami. Nastąpią potem odkupna i akcye powrócą zapewne do 380, a może i wyżéj jeszcze przed wpłatą. Lecz administracya trudno się usprawiedliwi z braku otwartości i sumiennéj pieczołowitości o kieszeń akcyonaryuszów, jakkolwiek to dla niéj jedno kto akcye kupuje lub przedaje, jeśli wszyscy jéj członkowie wiernie statutów w tej mierze przestrzegają. Jednem słowem, kryzys obecna jest grą przemijającą i wartości papieru nie zmniejszy. Już się nawet znaczne domy do kupna na nowo gotują. P. Goldschmid ajent Rothschilda znaczne zakupił wczoraj masy i ma polecenia dalsze. Koléj galicyjska trzyma się dobrze. Promesa kolei nadcisańskiéj prawie zupełnie zaniechane. Inne znacznie spadły.

Kwestya czarnogórska zajmuje dziś tutejsze dzienniki z powodu memorandum podanego gabinetom wielkich mocarstw przez księcia Daniłło. *Ost-Deutsche-Post*, która ma stosunki z tutejszym, zbija żądania księcia i wskazuje drogę, którą Austrya w téj kwestyi pójdzie. Jest to jak oddawna wam donosiłem, pośrednictwo dla utrzymania polepszonego nieco *status quo*. Odpowiada ona nawet wyraźnie, że zwierzchnictwo Porty nad Czarnogórą jest prawnem. Wszakże fakt ustalił stosunki między dwiema stronami inaczéj, i zdaje mi się, że przy fakcie obstawać będą inne państwa. *La Patrie* zapowiada coś więcéj, to jest niepodległość i powiększenie Czarnogóry. Czy nie spuści potem tak jak w kwestyi jedności Księstw Naddunajskich? gdyż w téj chwili połączenie tych księstw można uważać za projekt zarzucony przez wszystkie prawie gabinety. *Gazeta Augsburgska* słusznie uważa, że w żadnym razie kwestya ta nie osłabi przymierza Austryi z Francyą. Toż samo powiedzieć można i o czarnogórskiéj sprawie. Francya i Austrya muszą być z sobą w zgodzie, dla Włoch i dla pokoju Europy.

Jenerał Martini poseł cesarski w Neapolu wyjeżdża dziś na swe stanowisko. Przybędzie do Neapolu z ostatniemi przedstawieniami. Stan obecny kwestyi jest oddany wiernie w dzisiejszym *Fremdenblatt* (patrz poniżéj Włochy). Dodam tylko, że utrzymanie obecnego systemu zdaje się być ostatnią myślą rządu neapolitańskiego.

Żytomierz 14 września.

J. Nasza prowincya niezbyt oddaje się literaturze, więc choć ze stolicy Wołynia donosić o literaturze nie podobna, bo się tu nią bawi: jeden Kraszewski mieszkający dla wychowania dzieci i dla urzędu kuratora szkół, dwóch introligatorów i Prusinowski znany ze swoich poezyj i niektórych pięknych artykułów umieszczanych w dziennikach warszawskich, i może jeszcze ze trzech diletantów, a i to niewszyscy ci wymienieni zajmują się literaturą ojczystą. Kraj to urzędniczo-gospodarski, więc i nowiny zbożowe powinny mieć pierwszeństwo w moim liście.

Żyto urodziło się miernie; pszenica na Wołyniu nie źle, na Ukrainie bardzo źle; ceny też ogromne i niesłychane, bo żyto płaci rubli trzy, pszenica od 4 do 5, owies około 10 złp. i tak wszystko. — Zapowiadają nam ważne projekta zatwierdzonych kolei żelaznych wynoszących razem 6500 werst (przeszło 900 mil), które wziął Stieglitz bankier. Koleje te pójdą z Warszawy na Grodno, Wilno, Dynaburg, Psków, Nowogród do Petersburga; z Dynaburga pójdzie jedna do Rygi, druga na Witebsk, Smoleńsk, Briańsk, Orel, Kursk, Charków rozdwajając się do Rostowa i Odessy. Inna z Witebska na Moskwę do Niżnego Nowogrodu i Kazania, i Moskwy znowu na Tambów do Saratowa. Oprócz tego małe frakcye połączą Tambów z Kurskiem przez Woroneż, Witebsk z Moskwą; a znowu z Odessy pójdzie osobne ramię do Bałty. Wszystkie te olbrzymiéj długości linie kolei żelaznych mają być wykonane w przeciągu lat pięciu.

Berlin 20 września.

† Berlin cały zajęty ślubem córki Księcia Pruskiego z W. Księciem badeńskim, i uroczystościami, które aktowi temu towarzyszą. *Uroczystości trwać będą przez trzy dni: dziś, jutro i w poniedziałek.* Wielka publiczność mało co z nich będzie widziała, bo wszystko odbędzie się w pałacach królewskich i książęcych, nareszcie w teatrze, do których, nawet do ostatniego, nie ma przystępu. Uroczystości publicznéj niemasz żadnéj, chyba uważać za taką należy strzelanie z armat przed zamkiem królewskim po zawarciu aktu ślubu. W przekonaniu, że w tym czasie wiele będzie do widzenia w Berlinie, zjechało się z bliższych i dalszych stron mnóstwo osob do stolicy, tak, że hotele ledwie pomieścić je mogą. Z tego cieszą się właściciele tychże i korzystać będą lokale publiczne, z których każdy co znajomszy zapowiada na całe trzy dni wielkie przedstawienia, bale, iluminacye, koncerta i inne podobne zabawy. Pogoda także nieszczególna, powietrze zimne, wietrzne, i deszcz co chwila przepaduje. Syn Księcia

CZĘŚĆ LITERACKO-ARTYSTYCZNA.

KORESPONDENCYA ARCHEOLOGICZNA.

Norymberga 17 września 1856.

Od kilku dni rozpatruję się w staréj Norymberdze w skarbach średniowiecznéj niemieckiéj sztuki. Nie darmo badacze starożytności obrali sobie za stolicę to ciche ustronie, gromadząc tutaj w germańskiém muzeum co się tylko przeszłości Niemiec dotycze. Przed naciskiem kosmopolityzmu co komfortem jakby zwierzchnią suknią odziewa zachodnią Europę, okryła się ta stara siostrzyca mieszczańskiego Krakowa odwiecznemi baszty i podwójnym murem, ścisnąwszy w ciasne uliczki swoje stare domy i wspaniałe świątynie. Wszystko żyje tu przeszłością i jéj odtwarzaniem w sztuce i literaturze — ledwie niekażdy student pokaże ci z dumą dzieła: Wolgemuta, Schönhofera, Dürera, Fiszera, Stwosza i Krafta. Wyłączywszy: piwiarnie, żelazne towary, cacka, pierniki, i zegarki; wygląda Norymberga na wielkie muzeum starożytności — każdy Niemiec to cicerone, a każdy obcy tylko dla sztuki tu zabłądził. Dla tego też mimo wspaniałości świątyń tutejszych nic cię tutaj modlitwą nienatchnie — nie sztuka dla kościołów, ale kościoły stoją dla sztuki. Zczerniały od starości mury wielkich katedr, różnobarwne okna półświatłem zogromiają kolumn szeregi, powaga i wspaniałość siadły u stopni ołtarzów; jednak aureola cudowności z wyniesieniem relikwij ŚŚ., nie świeci pod sklepieniami świątyń tutejszych.

Obyczajem starych miast prawie ze zmrokiem zamyka Norymberga sklepy swoje — pusto po ulicach, placach — nie w kawiarniach ale w głębi komnatek sklepistych zasiada poczciwy Bawar w rodzinném kole — wtedy wśród głębokiéj ciszy późnego wieczoru główne świątynie uroczystym odgłosem dzwonów opowiadają miastu o dawnéj jego pobożności — ale nikt się nie modli u wrót kościoła, ani szepce Anioł Pański przed statuami N. Maryi Panny, co przy każdym prawie narożniku ciasnéj uliczki na straży stanęły. I te dzwonienia wieczorne i owe statuy, świątynie, wszystko to zabytki w archeologiczném muzeum. Po kościołach chodzi się jak po galeryach obrazów — zapłacisz u drzwi, obskoczą cię przewodniki i musisz wysłuchać przed każdym ołtarzem historyą jakiego Krafta lub Dürera. Czują to dobrze protestanci zamknięci wśród pomników katolickiéj przeszłości; że z wyjściem z kościołów łacińskich księży, skończyły się dla sztuk czasy religijnego natchnienia. Budują więc romańskim stylem banhofy, wznoszą gotyckie traktyernie, dla Dürera i Melanhtona stawiają pomniki — zbierają i badają starożytności, chlubiąc się Heideloffem co umie po mistrzowsku nowym budowlom stary typ nadawać. Takie życie w narodzie politycznie istniejącym, to śmierć i anatomiczna sekcya — przecież taki tylko ruch umysłowy spotykam w krajach protestanckich na tle najznakomitszych katedr i wielkiéj przeszłości, u narodu co go już nie stać na poetę...

Nasz Wit Stwosz większéj tutaj jak u nas doznaje sławy — gdzie tylko na rzeźbionéj postaci włosy się kędzierzą, a draperye w Dürerowskie pogięły się fałdy; tam pewno zaintonuje przewodnik (zwykle płci żeńskiéj) *„hier sehen Sie ein Meisterwerk von Polen Veit Stoss, welcher aus Krakau kam nach Nürnberg mit einem schon iш Vaterlande erworbenen Rufe."* Z tych wszystkich Stwoszowskich majstersztików które dotąd widziałem, tylko następne za jego własne uważam; sądząc je zawsze za o wiele niższe od ołtarza N. Maryi Panny i grobowca Kazimierza Jagiellończyka w Krakowie. Utwory te są: a) Matka Boska, z dzieciątkiem Jezus, na północnéj ścianie kościoła N. M. Panny — b) Pozdrowienie Anielskie w kościele ś. Wawrzeńca, tamże świecznik Tucherowskiéj fundacyi i Chrystus na krzyżu w wielkim ołtarzu — c) Wielki i boczny ołtarz w kaplicy ś. Rocha — d) Anioły z świecznikami w kaplicy zamkowéj — e) Chrystus na krzyżu w kościele ś. Sebalda; wreszcie f) Chrystus na krzyżu w kościele Hailsbronn i g) Rzeźby u wejścia do katedry Bambergskiéj. Sami Niemcy czują to, że zanadto skwapliwie ładowali na karb Stwosza lada utwór może uczniów jego; teraz więc dopiero krytycznie rzeczy te badają tacy jak: A. Springer, Rottberg i uczeni członkowie prezydyum germańskiego muzeum. Przecież tak w tym względzie jak i w odróżnieniu typów staroreńskiéj szkoły malarstwa i bizantyńskiéj przez nas do Niemiec idącéj, jeszcze tutaj niema w nauce jasnych pojęć i zbadanych pewników. Nawet lekkomyślność spotykam, któréj się wcale po sumiennych zwykle niemieckich badaniach niespodziewałem. Miałem ot teraz następny przykład téj wcale niedowcipnéj lekkości. Rzecz się tak miała: Kilka razy zdarzyło mi się ostatniemi czasy czytać opisy grobowca Cesarza Zygmunta w Peterwaradynie — opisy te wskazywały tożsamość lub przynajmniéj wielką analogią pomnika cesarskiego z grobowcem naszego Kazimierza Jagiellończyka w Krakowie. Pisałem o wyjaśnienie tego do uczonych niemieckich — przed miesiacem otrzymałem prospekt na *„Bildwerke aus dem Mittelalter"* pismo mające wychodzić w Norymberdze; a na próbę drzeworytów wytłoczono tam grobową płytę z podpisem: *„Grabmal des Kaisers Sigismund aus dem XV Jahrhundert."* Drzeworyt ten co do joty przedstawiał pomnikową postać Kazimierza Jagiellończyka. Trudno było nie wierzyć wyraźnemu podpisowi, że to rysunek grobowca Cesarza Zygmunta. Sądziłem więc, że Elżbieta wnuka Zygmuntowa i mężowi i dziadowi dłutem Stwosza w Krakowie i w Waradynie jednakie wzniosła grobowce. Chociaż na drzeworycie postać Cesarza była bez brody a korona tylko królewska; przecież powtarzam: nie można było sądzić, że doktor Lochner uczony norymberski w postaci naszego Jagiellona swego Cesarza zobaczy. Przecież tak się stało.

Oglądając w tutejszém maksymiljańskiem muzeum prześliczne a tanie gipsowe odlewy rzeźb: Krafta, Schonhofera, Labenwolfa, Stwosza i Fiszera; napotkałem ładną wierzchnią płytę monumentu, niezmiernie znów podobną do wierzchniéj tafli naszego grobowca Kazimierza Jagiellończyka. Naczelnik zakładu rzeźbiarz Wawrzeniec Rottermundt objaśnił mię, że to odlew grobowca Cesarza Zygmunta, z którego właśnie ów drzeworyt, o którym mówiłem, po całych Niemczech rozpowszechniono. Odcisk gipsowy wykonał p. Rottermundt, z bronzowego znów odlewu, który mu p. Lochner dostarczył — ha, idę do pana Lochnera — i.... przekonywam się, że ktoś (?) z Wrocławia odlew (podobno wykonany pod kierunkiem p. Stronczyńskiego) Kazimierzowego grobowca, nazwał tu wierzchnią płytą pomnika Cesarza Zygmunta i tym sposobem nasze arcydzieło sławi po Niemczech pamięć ostatniego Luxemburczyka. Przynajmniéj tyle nam korzyści przyszło z téj konjektury, że ów odlew Zygmuntowsko-Kazimierzowskiego pomnika dostać tu można za 1 fl. kr. 15 m. Wydano też całkowity posążek Stwosza w nieszczególnéj postaci, albowiem lewą ręką opiera się o głowę stojącéj przy nim statuy Chrystusa. To nic nie symbolizuje, a obraża oko Katolika.

W rozprawie o runach słowiańskich (*Bibl. Warsz.*) powątpiewałem był o jakiejkolwiek wartości Czernibo-

Pruskiego Fryderyk Wilhelm, który był na koronacyi w Moskwie, przybył tu zawczoraj. Dziś cała familia królewska jest w Berlinie. Obcych książąt i księżniczek jest kilkanaście osób. Z książąt tych stoją niektórzy w hotelach, co taniéj wypada, bo służba mniéj kosztuje. W mieście więc, zwłaszcza w ulicy pod Lipami, dość dużo ruchu. To i wszystko.

N. Pan mianował podczas ostatniego pobytu swego w Królewcu tamecznego prezesa sądu apelacyjnego i członka Izby Panów, pana Zander, kanclerzem królestwa pruskiego, tojest prowincyj Prus wschodnich i zachodnich. Nie jest to urząd, ale jedna z wielkich godności, z dawnego czasu w państwie pruskiém zatrzymanych i dotąd istniejących. Poprzednikiem pana Zander był zmarły przed niedawnym czasem były minister Schoen. Dzienniki prowincyi pruskiéj zamieściły mowę, którą Król przy zakładaniu kamienia węgielnego do pomnika na polu bitwy pod Eylau miał do zgromadzonych osób. W mowie téj N. Pan wniósł potrójne hura: pierwsze na cześć walecznego pruskiego narodu i wojska, drugie na cześć armii rosyjskiéj i rosyjskiéj cesarskiéj rodziny, trzecie na cześć tych, którzy z owéj bitwy przy życiu pozostali i téj uroczystości są obecnymi świadkami. W skutku manewrów w Prusiech odbytych, rozdano wojskowym wyższych i niższych stopni wiele orderów.

Zawczoraj ściętą tu była w więzieniu Moabickiém owdowiała Eleonora Metzger, która mając stosunek miłosny z żonatym mężczyzną zamordowała jego żonę i dziecko. Od dwudziestu lat nie pamiętają tu przykładu ścięcia kobiety.

Wczoraj położony tu był w obecności Księcia Karola, brata królewskiego, kamień węgielny do nowego miejskiego teatru, zwanego na Koenigsstadt. Ta część miasta nie ma od kilku lat odpowiedniego licznéj i zamożnéj ludności swojej teatru. Dawniejszy, który był na placu aleksandryjskim, w końcu ulicy królewskiéj, z którego wyszła sławna Sontag, i w którym przez wiele lat utrzymywała się opera włoska, przebudowany został na dom prywatny. Aby choć w części brak ten zastąpić, wystawiono tymczasowo letni teatr przy odległéj ulicy Gruenenstrasse, który jednak nie odpowiada potrzebom wschodniéj strony miasta i zanadto na ustroniu leży. Nowy teatr, który się teraz zacznie budować, będzie stał przy Muenzstrasse nr. 20, prawie w samym środku téj części miasta, i ma być na wielką skalę wystawiony i urządzony. Ponieważ teraz bardzo szybko budują, mniemają przedsiębiorcy, że w dwa lata najpóźniéj będzie mógł być otwarty.

Na kolejach pruskich przytrafiają się teraz raz po raz jakieś nieregularności, połączone z nieszczęśliwemi przypadkami. Teraz znów na kolei szląsko-saskiéj przypadek taki miał miejsce. Prawie cały pociąg z lokomotywą zwalił się z 12 łokci wysokiéj tamy do dołu. Cudownym sposobem parę tylko ludzi ma być zabitych i kilku zranionych lub potłuczonych. Aż dotąd koleje pruskie utrzymywały się w reputacyi, że na nich najmniéj przytrafiało się nieszczęść.

Dzienniki protestanckie ciągle się straszą nowemi pogłoskami o coraz większém zbliżaniu się, nie mówią *dogmatu*, ale obrządków kościoła ewangielickiego do katolickiego. Mowa ma być o przywróceniu prywatnéj czyli osobistéj spowiedzi i prywatnego rozgrzeszenia, i o nadaniu duchownym władzy czynienia napomnień, wymierzania kar, niedawania rozgrzeszenia, a nawet wyłączenia z gminy kościoła, czyli ekskomunikowania. Pisze o tém ***Deutsches Volksblatt***, a konferować nad przedmiotem tym mieli deputowani kościołów protestanckich z Saksonii, Bawaryi, Hanoweru, Wirtembergu i obu Meklemburgij. Tutejsi protestanci czynią podobny zarzut dążności do obrządków katolickich tutejszéj naczelnéj Radzie kościelnéj. Wiadomo, że Stahl stanął otwarcie w obronie konkordatu austryackiego.

Wiedeń 22go września. Stan giełdy jest dziś jedynym przedmiotem ogólnego zajęcia. Ze spadkiem waluty papierowéj poszły i papiery publiczne, a prócz tego ogłoszenie wydane przez bank kredytowy o mającéj nastąpić w krótkich przerwach wypłacie 70% jako resztującéj kwoty na pokrycie akcyj dotychczas w trzeciéj części zapłaconych, wpłynęło także poczęści na trudność w uzyskaniu srebra. Dzienniki twierdzą, że na stan giełdy nie inne wpłynęły powody, usuwają zaś starannie wszelką myśl mogącą przypisywać tę okoliczność wpływom politycznym (patrz list z Wiednia).

— Na wielkich ćwiczeniach wojskowych mających się rozpocząć w d. 3 października na błoniach Morawy (Marchfeld), wystąpić ma zdaniem *Milit. Ztg* 21 batalionów piechoty, 28 szwadronów jazdy i 72 dział. Wielu zagranicznych oficerów ma tam przybyć, a ze strony Anglii wymieniają jenerała sir Hugh Rose.

— Izba handlowa w Wenecyi uchwaliła na przyjęcie N. Państwa w tem mieście 10,000 lirów. Inne korporacye i prywatne stowarzyszenia również przyczynić się chcą do świetnego uczczenia pobytu obojga Cesarstwa w tem mieście i w tym względzie oznajmiły radzie gminnéj swoje zamysły.

— W *Gaz. Wiedeńskiéj* jest obwieszczenie zawiadamiające wszystkich Francuzów zamieszkałych lub przejeżdżających przez Wiedeń, iż w kościele św. Anny odprawiane dla nich będą co niedziela i święto msza św. i kazanie po francusku.

— W Ernstbrunn pod Wiedniem umarł 16 b. m. jenerał jazdy książę Henryk Reuss-Köstritz właściciel 7go pułku huzarów. Był on głową linii Kostrzyckiéj a jako książę Reuss nosił imię Henryka LXIV. Następcą jego na téj linii jest Henryk LXIX.

— Dla ułatwienia dowozu przedmiotów przeznaczonych na wystawę rolniczo gospodarczą w Wiedniu w maju 1857 roku odbyć się mającą wysokie ministeryum handlu wydało jak donieśliśmy stósowne rozporządzenia uwalniające wystawiaczy od kosztów przewozu na kolejach rządowych tam i napowrót przedmiotów wystawy, jako to: bydła, płodów rolniczych i leśnych, narzędzi i machin gospodarczych itd. Dyrekcya kolei północnéj Ces. Ferdynanda zapewniła wystawiaczom takież same uwolnienia od opłat wedle przepisów wydanych w téj mierze dla kolei rządowych. Towarzystwo kolei rządowych (francuskie) uwolniło wystawiaczy od połowy opłat, towarzystwo żeglugi parowéj na Dunaju od całéj opłaty pod obowiązkiem asekurowania przedmiotów. Producenci galicyjscy przeto, którzy do przewozu przedmiotów swoich na wystawę wiedeńską używać tylko potrzebują kolei rządowéj wschodniéj i kolei północnéj Ces. Ferdynanda mogą te przedmioty dowieść do Wiednia i odwieść je napowrót bezpłatnie, trzymając się przepisów wydanych w téj w mierze i opłaciwszy od pastuchów przy bydle trzymanych bilety do kl. 3éj.

Włochy.

Koresp. Austryacka podaje z Rzymu z dnia 6go września co następuje: Policya tutejsza wpadła na trop rozgałęzionéj bandy oszustów i złoczyńcow, którzy w pobliżu stolicy po wsiach przebywali. Między inymi schwytano znanego Civettola, na którego pada podejrzenie, iż oprócz wielu zwyczajnych zbrodni, dopuścił się także różnych politycznych morderstw, mianowicie posądzony on jest o zamach na życie kanclerza Consulta Evangelisti. Umiał on ujść oka policyi pod różnemi przebraniami się; kiedy go schwytano niedaleko Otricoli, miał na sobie mundur strażnika celnego i znaleziono przy nim kilka paszportów, każdy na inne imie.

Bilancia donosi z Rzymu, że załoga francuska w tém mieście coraz jest mniejsza; w obec zaś zgody jaka panuje między wojskiem papieskiém i francuskiem, policya wojskowa francuska coraz mniej ma do czynienia, i w skutku tego urząd policyjny francuski wkrótce zapewne zwiniętym będzie.

— *Fremdenblatt* pisze o sprawie neapolitańskiéj. Słychać za rzecz pewną, że nadeszły tu z Paryża pewne skazówki, według których nieporozumienie między Neapolem a państwami zachodniemi o wiele draźliwsze być się wydaje. Odpowiedź Neapolu przesłana do gabinetów paryskiego i londyńskiego niezadawalnia Francyi i Anglii podobnie jak poprzednia, która była zupełnie odmowną. Dowiadujemy się, że król neapolitański w téj drugiéj nocie nie wymawia się od zaprowadzenia reform i wydania amnestyi, wszelako broniąc praw i godności swojéj korony, zastrzega sobie zupełną wolność co do czasu, okoliczności i granic w jakich koncesya będzie uczyniona. Nota ta jest jednobrzmiąca i tylko co do daty dwojaka i do Paryża z 20 do Londynu z 28go sierpnia. Zamierzone wysłanie eskadry angielsko-francuskiéj na morza neapolitańskie zdaje się być w tych okolicznościach demonstracyą daleko sięgającą, gdyż państwa zachodnie obstają przy swoich wymaganiach. Zawsze jednak spodziewają się jeszcze, że gabinet austryacki, który dotychczas wszelkich dokładał starań, aby obustronną szorstkość złagodzić, będzie w możności ukojenia wzmagającéj się burzy, i w tym duchu wyglądają wkrótce depesz z Neapolu z wielką ciekawością. Możemy dodać, że tutejszy poseł neapolitański ks. Petrulla, który często się naradza z hr. Buolem oceniając słusznie okoliczności okazuje godną pochwały uprzedzającą uprzejmość, aby lojalne zamiary gabinetu ces. austryackiego przywieść do skutku.

— Z Rzymu donoszą 14go: Od jutra oddana będzie na użytek prywatnéj korespondencyi linia telegraficzna łącząca telegraf rzymski z austryacko-niemieckim. Papież zezwolił na powrót do armii dwóch oficerów oddalonych za udział w politycznych wypadkach; z tych jednego w tym samym co i dawniéj stopniu, drugiego o stopień niżéj. Rząd neapolitański zakłada telegrafy na wyspie Sycylii i połączy takowe podmorskim telegrafem z półwyspem włoskim. Hrabiemu Trapani umarła córka $1\frac{1}{2}$ roczna Marya, Teresa, Ferdynanda.

Rosya.

Podajemy ciąg dalszy manifestu Cesarza Aleksandra IIgo:

XIII. Umorzyć i z rachunków wykreślić zaległe po dzień koronacyi Naszéj:

1) Należności już obrachowane i do ściągnięcia podane, za użyty zamiast stęplowego, prosty papier, lecz które do tego czasu nie były do skarbu wniesione, również opłaty przypadające za przeciągnięte nad termin paszporta zagraniczne, dotąd także nie uiszczone.

2) Zaległe opłaty z rzeczy zaciągów rekruckich, należne skarbowi od drobnych właścicieli ziemi i wsi, w zamian za rekrutów w naturze, również wszelkie niedobory pieniędzy rekruckich w guberniach przytykających do północnéj, zachodniéj i południowéj granicy Rosyi europejskiéj.

3) Opłaty pozostające do ściągnięcia za podwyższenia w rangach i za otrzymane ordery.

4) Kary pieniężne ustanowione za wydanie bez upoważnienia właściwéj zwierzchności, nagród z pozostałości etatowych lub z sum konfiskacyjnych.

5) Należności nagromadzone w urzędach solnych, z powodu wydania zadatków i przypadające z ostatecznych obrachunków od ludzi stanu miejskiego i włościańskiego, jako: dostarczycieli drzewa, właścicieli fur, furmanów i flisów, z wyłączeniem jedynie zadatków wydanych na czas od 1go stycznia 1856 do lat następujących i nie stosując téj łaski do kontraktów zawartych z przedstawieniem kaucyi.

6) Niepozyskane straty od fabrykantów wódki, za niedostarczenie przez nich do skarbu wódki, już wykreślonéj ze sperandy, jeżeli skutkiem takowego niedostarczenia, skarb straty nie poniósł; jeżeli zaś nastąpiły straty, nieprzewyższające cyfry sztrafów, wtedy mają być pozyskane same tylko te straty.

7) Niedobory opłat gildyjnych, za posiadanie w stolicach domów, oszacowanych według taksy miejskiéj wyżéj siedmiu tysięcy pięciuset rubli srebrem, ównież niedobory opłat gildyjnych od osób, które weszły ze skarbem w umowy o liwerunki lub przedsięwzięcia na sumy przewyższające prawa, ich stopniowi służące.

8) Niedobory z rzeczy przepisanego ustawą handlową poboru na rzecz skarbu za posiadanie kramów.

9) Niedobory 1go procentu należnego skarbowi za odziedziczane w spadku kapitały kupieckie.

10) Niedobory należne od włościan wszelkich zarządów, za budowanie statków wodnych z drzewa skarbowego, pochodzącego z lasów należących do górnictwa.

11) Niedobory należne na ziemie, przedtem oddawane w dzierżawę czynszową, a które następnie z najmiłościwszego nadania, przeszły na własność osób prywatnych.

12) Niedobory, należne od włościan skarbowych tak osobiście, jako od gmin i wsi, za używanie ziem skarbowych i oddzielnych uroczysk, które nie były im jeszcze przepisanym porządkiem oddane.

13) Kara pieniężna policzona za nieuiszczenie w terminie opłat należących się od włościan skarbowych, za uroczyska czynszowe.

XIV. Co do pożyczek udzielonych w różnych czasach tak gminom jak i osobom prywatnym, poczynione być mają następujące ulgi: 1) Wszystkie sumy należące jeszcze skarbowi państwa, z pożyczek udzielonych przez byłą w Moskwie komisyę dla przyjścia w pomoc mieszkańcom Moskwy i gubernii Moskiewskiéj, na skutek najścia nieprzyjaciela w 1812 roku, darować i z rachunków wykreślić. 2) Umorzyć również zaległości z sum skarbowych i fabrycznych, do 1go stycznia 1856 r., z powodu rozmaitych okoliczności, udzielonych jako pożyczka majstrom, robotnikom stałym i włościanom, liczącym się w zakładach górniczych skarbowych, oraz w wydziale solnym—robotnikom skarbowym w kopalniach soli i furmanom, którzy z takowych dotąd nie uiścili się, z wyjątkiem zadatków i innych zaliczeń, danych na rok 1856 i następujące 3) Co do weksli, przeciw którym protestował Bank handlowy i jego kantory, jak niemniéj co do obligacyj byłego kantoru tegoż banku w Astrachaniu, za które kapitał przypadający został wypłacony lub wyegzekwowany, zaległe do 1856 roku recambio i pieniądze półprocentowe, mają być umorzone. Od weksli zaś, za które kapitał nie został jeszcze zupełnie wyegzekwowany, w miejsce recambio i procentów stanowiących karę, uważane być mają odtąd jako zaległości, tylko procenta ściśle obrachowane do czasu wypłaty kapitału. 4) Również wykreślić z rachunków sumy użyte za granicą na utrzymanie lub odesłanie do Rosyi rozmaitych osób stanu niezamożnego. 5) Umorzyć przypadającą od włościan dóbr państwa spłatę pożyczki, udzielonéj im jako zapomogę podczas nieurodzaju, a to w zamian za wypłacenie do skarbu, z rozporządzenia ministra dóbr państwa, miliona rubli. 6) Z pożyczki udzielonéj ze skarbu państwa, z powodu nieurodzajów, włościanom rozmaitych wydziałów, a także mieszkańcom miast, umorzyć jedną trzecią część. 7) Wszystkie procenta przypadające za niewypłatę na termin pożyczek, z powodu pożarów, powodzi, przeniesienia domów itp., przez skarb państwa udzielonych mieszkańcom miast, miasteczek i osad, jak niemniéj włościanom, mają być umorzone i z rachunków wykreślone. 8) Sumy przypadające jeszcze z pożyczek, wskazanych w §§ 6 i 7 niniejszego XIV art., mają być wypłacone ratami w ciągu lat od 10 do 20, z procentem lub bez takowego, stósownie do tego, na jakich warunkach pożyczki te pierwotnie udzielone zostały. Minister skarbu ma się znieść z kim należy i uczynić stósowne w tym względzie rozporządzenia. 9) Od pożyczek z kapitału żywnościowego, włościanom dóbr prywatnych, mieszczanom i innym stanom, należącym do wydziału ministerstwa spraw wewnętrznych, udzielonych na termin dłuższy od lat trzech, liczyć odtąd w miejsce sześciu, tylko cztery od sta, a od pożyczek z powodu pożarów z kapitału posiłkowego udzielonych, dłużnicy nie mają odtąd płacić żadnego procentu. Obok tego pozostawia się uznaniu ministra spraw wewnętrznych, na skutek wsta-

---

gów bambergskich — późniéj szanowny berliński korespondent *Czasu*, z innego znów względu rzecz uważając do tegoż samego przyszedł rezultatu — teraz z pewnością poważam się powiedzieć: że owe bezkształtne poszczerbione głazy z mniemanemi runami, mogą tylko świadczyć o bujnéj fantazyi tego co je wyniósł do godności bożków.

Kończąc list ten a raczéj korrektę, ze czcią wspomnieć mi przychodzi o poważnych pracach tutejszego germańskiego muzeum, gdzie uczyć się warto sumiennego badania i mądrych systematów. Wreszcie podziwiać przychodzi skrzętną zabiegliwość z jaką tu staranną troskliwością każdą rzeźbę i obrazek w mnóstwie przeróżnych wydań, w litografijach i sztychach nauce oddano. Jako najlepszy przewodnik poznania tych skarbów, uważam świeżo w Stuttgardzie wyszłe dzieło (*Nürnberg's Kunstgeschichte*) przez Rettberga. J. Ł.

PRZEGLĄD
usiłowań rolniczo-przemysłowych.

(Dalszy ciąg)

Każdy mieszczanin angielski mieszka już zupełnie inaczéj niż mieszczanie innych krajów, on stara się ile możności zajmować dom dla siebie tylko i swojéj rodziny i nie mieć nad, ani pod sobą sąsiadów. Dlatego budują się w piękniejszych częściach miasta domy najwyżéj już na 3 piętra, nie zaś jak w Paryżu na 6, gdzie się zgniata kilkaset ludzi w dom jeden jakby żołnierzy w koszarach.

Majętniejsi jednakże nieznajdują dosyć wygody w zamieszkaniu całego domu przez swoich. Oni czują potrzebę oddychania wolniejszem i czyściejszem powietrzem. Hałas ciągły wielkiego miasta męczy ich i zagłusza. Szukają sobie atmosfery czyściejszéj, niżeli ten gęsty dym węgla kamiennego, który w okamgnieniu smoli wszystko co się z niem styka, twarz i bieliznę aż do sprzętów w pokojach. Większa część rodzin, którym posłużyło szczęście, ucieka z miasta dla spędzenia życia w wiejskiem zaciszu willi, otoczonéj zieloną murawą i ogrodem, uprzyjemnione cieniem drzew i jeżeli można płynącą lub wytryskującą wodą.

Wiejskie dworki bardzo mnogie około miast angielskich, tworzą niejako ich przedmieścia i powiększają dziwnie ich rozciągłość. Każdego wieczora, spieszy po ukończeniu swoich interesów kupiec angielski do tego ustronia upodobnionego do wsi. Dorobiwszy się majątku nie zadawalnia się tem podobieństwem, opuszcza zupełnie miasto i szuka schronienia we wsi rzeczywistéj, w okolicy ile możności malowniczéj. Francuz i Włoch przeciwnie, zrobiwszy majątek na prowincyi, ucieka na starość do miasta i szuka w niem jako rentier spoczynku.

W naszem życiu społecznem znaleźlibyśmy przeważnie więcej nietylko dorobkowiczów, bo ziemskich obywateli nawet, którzy w późniejszym wieku nie na wsi, ale w mieście spokoju szukają. Mała to tylko liczba miastowych dorobkowiczów naszych i to nie z upodobania w rolnictwie, ale dla próżności kupuje dobra ziemskie zamykając swój kantor lub bióro adwokackie. Właścicielem folwarków szczyci się być każdy i nie wstydzi się wydawać gospodarskie rozkazy, bo to jest dowodem większego mienia, lecz zawiadywać nietylko dla zysku, ale iz zamiłowania życia wiejskiego stadem swych owiec lub koni i mleczarnią, miałby sobie każdy z miasta na wieś przesiedlony ziemianin za pewien rodzaj schłopienia. Syn zaś jego ten już ile możności stara się mieć obyczaje i upodobania miastowe zostawiając na sobie tyle tylko pyłu wiejskiego ile potrzeba do okazania się właścicielem ziemskim. Panem ale nie gospodarzem wiejskim, chce być każdy widzianym. Mamy więc paniczów, panków i półpanów dostatkiem, ale najmniej zasilą się wieś nasza nowemi gospodarzami z miasta, którzyby zamiłowani w rolnictwie przewodniczyć mu mogli na wzór angielskich bogaczy, którzy zrobiwszy majątek w mieście, używają i pomnażają go na wsi.

Jdźmy daléj w porównaniu siebie samych i innych narodów co do skłonności wiejskch z owemi wyspiarzami, którzy tak zasłynęli swojem rolnictem.

Czy nie jest rzeczą doświadczoną, że się najlepiej umi, co się najlepiej lubi, bo się najłatwiej tego nauczyć? Dziwić się przeto nie można, że zamiłowanie życia wiejskiego i rolnictwa wiedzie Anglików do czerpania większych dochodów z gospodarstw swoich.

Wychowanie się w stolicy, daje u nas wstęp do salonów, gdy w Anglii wyraz *cockney* pogardliwe ma znaczenie i wcale nie poleca wychowania Londynu. Największym dowodem elegancyi albiońskiéj jest urodzenie się w jednéj z tych ślicznych siedzib wiejskich, które stanowią najpiękniejszą ozdobę kraju angielskiego.

Wybitnie wiejskiemi są upodobania mieszczaństwa angielskiego, lecz jeszcze bardziej wybitnie wiejskim jest gust angielskiej szlachty. Pan ma swoje właściwe mieszkanie tylko na wsi. Jako członek izby niższéj lub wyższéj, przyjeżdża do Londynu tylko w czasie posiedzeń parlamentarnych. Pałacyk lub hotel, który on tymczasem zamieszkiwa leży w *west-end*, części miasta, która szerokością swych ulic i sąsiedztwem gajów przypomina mu wieś najlepiej ze wszystkich. Stęskniony zawsze za wsią, niezostaje polityk angielski chętnie w mieście przez cały czas posiedzeń i robi sobie wakacye na Wielkanoc dla odetchnienia świeżem powietrzem poczynającéj się wiosny; trzeba mu téż kilku dni na Boże narodzenie, aby mógł zapolować na lisa.

Królowa angielska lubi nie mniej, jak jéj wierni poddani sceny wiejskie. Mieszka w Londynie, nie z upodobania, ale dla zarządu interesami państwa. Jéj pałac miejski wygląda zaledwo na elegancki dom bogatego mieszczanina. Co chwila opuszcza go dla zmiany powietrza i jedzie 7 do 8 mil szukać trochę więcéj swobody i mieszkania godniejszego Jéj K. Mości w tym starożytnym pałacu, którego wieże wznoszą się poważnie nad małe miasteczko Windsor, stojące w slicznéj okolicy. Nic bardziéj malowniczego, wspanialszego, a przytem bardziéj wiejskiego, nad ten pałac feudalny, który z jednéj strony panuje nad rozległą równiną, jaką przecina Tamiza płynąca wodą niezmąconą jeszcze brudami Londynu, z drugiéj strony wysokie drzewa parku ciągnącego się kilka mil kwadratowych. W świeżym cieniu zielonych ulic przecinających w wszystkich kierunkach ten ogromny gaj, lubi królowa Wiktorya jeździć na spacer w odkrytym powozie, albo galopować na swoim ulubionym arabie. Jak tylko pozwalają jéj chwile wolne od zatrudnień, nieomieszka zwiedzić swoją siedzibę nadmorską Osborne-House na wyspie Wight. Co parę lat w końcu letniéj pory, odbywa przejazdkę, jakby który z jéj wiernéj szlachty i przepędza resztę pięknych dni w owéj poetycznéj Szkocyi, dla zaczerpnienia czystego i świeżego powietrza górskiego i dla rozkosznego widoku owych posiadłości wiejskich, w śród których zbudowanem zostało królewskie mieszkanie Balmoral.

(D. c. n.)

wienia się władz miejscowych, w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, dozwalać, by niektórym osobom, bardzo potrzebującym, wypłata pożyczek rozłożoną została na raty, stósownie do pozycyi i stopnia zaufania, jakie w dłużnikach położyć można, a mianowicie: co do pożyczek z kapitału żywnościowego, na przeciąg czasu nie przechodzący lat dwudziestu, a co do pożyczek z kapitału posiłkowego — lat dziesięciu.

XV. Osobom, które za rozmaite przestępstwa polityczne uległy karom i dotąd nie zostały amnestyonowanemi, lecz z powodu wyrażonego przez nie żalu i przez wzgląd na nienaganne po wydaniu na nie wyroku sprawowanie się, zasługują na ułaskawienie, udzielić, na mocy szczególnych co do tego ustanowionych prawideł: jednym—mniejsze lub większe ulgi w samem miejscu ich wygnania; innym zaś,—uwolnienia od takowego, z prawem zamieszkiwania w jednéj ze wskazanych im środkowych gubernij wielkorosyjskich, a niektórym — pozwolenie zamieszkiwania gdzie sobie życzyć będą, w granicach naszego cesarstwa i Królestwa Polskiego, z wyłączeniem tylko St. Petersburga i Moskwy.

Tym z pomiędzy otrzymujących obecnie przebaczenie, którzy ulegli karze na mocy wyroku najwyższego sądu kryminalnego z 13go lipca 1826 roku i zdania rady państwa z 24go lutego 1829 r., lub na mocy postanowień komisyi wojenno-sądowych, za uczestnictwo w zamiarach i działaniach towarzystw tajnych, wykrytych w latach 1825 i 1827, lub za udział wzięty w rokoszu wynikłym w Polsce w 1831 roku, a do owego czasu należeli do stanu szlacheckiego dziedzicznego, nadać, wraz z prawem ich potomstwem, po wydaniu na nich wyroków spłodzonem, wszystkie prawa szlachectwa dziedzicznego, bez prawa atoli do dawnych majątków.

Nazwiska osób skazanych wyrokami z lat 1826, 1827 i 1829, którym udziela się szlachectwo dziedziczne, wskazane są w osobnym ukazie naszym do rządzącego senatu, a nazwiska tych, którzy wzięli udział w rokoszu polskim, a obecnie mają korzystać z praw szlachectwa dziedzicznego, ogłoszone zostaną przez ministerstwo spraw wewnętrznych.

Tym, którzy należeli do innych stanów, udzielają się także i na tejże zasadzie, wraz z prawemi ich dziećmi, po wydaniu na nich wyroku spłodzonemi, te prawa stanu, jakich przed wyrokiem używali.

Osoby zostające, z powodu udziału w przestępstwach politycznych, pod szczególnym dozorem policyi, od takowego uwolnione być mają.

O wszystkich tych ulgach i łaskach ma być oznaimionem, porządkiem przepisanym, komu należy.

XVI. Osobom, które na skutek udziału w przestępstwach politycznych znajdują się w służbie wojskowéj, lądowéj lub morskiéj i w ciągu takowéj byli zawsze dobrze atestowani przez swych bezpośrednich zwierzchników, zostaną także udzielone szczególne ulgi i łaski. Stopniowanie i wysokość tych ulg oznaczoną zostanie dla każdéj osoby, stósownie do nadejść mających sprawozdań szczegółowych o ich sprawowaniu się i służbie.

XVII. Osobom, które z powodu dokonanych przez nie prawu przeciwnych czynów, lub na skutek ciążącego na nich wielkiego podejrzenia, oddane zostały wyrokiem sądowym pod szczególny dozór policyi i przez cały czas zostawania pod tym dozorem, sprawowały się nienagannie, przebaczyć lub udzielić ulgi na zasadach następujących: 1) Pozbawionych wszystkich praw stanu i osiedlonych w rozmaitych oddalonych guberniach przeprowadzić z tych gubernij do innych mniéj oddalonych, stósownie do wskazania ministerstwa spraw wewnętrznych, z dozwoleniem im zapisania się do jakiegokolwiek stanu opodatkowanego, bez uwolnienia ich atoli z pod szczególnego dozoru policyi. 2) Uznanych przez sąd za podejrzanych o takie przestępstwa, za które na mocy praw należało wyznaczyć karę połączoną z utratą wszystkich praw stanu, uwolnić od szczególnego dozoru policyi, jeżeli znajdowali się oni pod nim, nie mniéj jak w ciągu lat 15stu i przez cały ten czas sprawowali się nienagannie, z wzbronieniem atoli wjazdu do St. Petersburga i Moskwy. 3) Uznanych przez sąd za podejrzanych o takie przestępstwa lub wykroczenia, za które ustanowione są kary poprawcze, połączone z pozbawieniem wszystkich szczególnych praw i przywilejów, osobiście lub z pochodzenia posiadanych, uwolnić od szczególnego dozoru policyi, jeżeli znajdowali się oni pod takowym niemniéj jak lat 4 i przez cały ten czas sprawowali się nienagannie. 4) Uznanych przed sąd za odejrzanych o takie przestępstwa lub wykroczenia, za które ustanowione są kary poprawcze, połączone z pozbawieniem niektórych tylko w art. 53 kodeksu z 15go sierpnia 1845 wyszczególnionych praw i przywilejów, uwolnić od szczególnego dozoru policyi, jeżeli znajdowali się pod nim niemniéj jak lat 2. 5) Uznanych przez sąd za podejrzanych o takie przestępstwa i wykroczenia, za które ustanowiona jest kara nie połączona ani z pozbawieniem ani z ograniczeniem praw i przywilejów, uwolnić niezwłocznie z pod szczególnego dozoru policyi. 6) Oddanym pod szczególny dozór policyi na czas oznaczony wyrokiem sądowym, skrócić ten czas o połowę.

XVIII. Oddanych pod szczególny dozór policyi z obowiązkiem zamieszkiwania w miejscach wskazanych, jeżeli ulegli temu nie na skutek formalnych wyroków sądowych za dowiedzione im przestępstwa i nie za uznanie ich przez sąd za silnie podejrzanych, uwolnić od tego dozoru z dozwoleniem im także zamieszkania gdzie sobie życzyć będą.

XIX. Wszystkich zostających do dnia Naszéj koronacyi pod śledztwem i sądem za takie przestępstwa i wykroczenia, za które podług praw nie należą się kary połączone z pozbawieniem wszystkich praw stanu lub wszystkich praw i przywilejów szczególnych osobiście i stósownie do stanu zostającemu pod sądem służących, lub z ograniczeniem tych praw i przywilejów na mocy art. 53 kodeksu z 15 sierpnia 1845 r. lub na mocy art. 68, w skutek wydalenia ze służby, uwolnić od śledztwa i sądu z rozciągnięciem téj łaski i na tych, których winy jednéj z kar powyższych nie ulegające, nie były do dnia naszéj koronacyi, dla braku wiadomości o nich, wykryte.

Jeżeli za jedno i toż samo przestępstwo, z powodu okoliczności, takowemu towarzyszących, wyznaczonych jest kar kilka, lub oprócz kary osobistéj i kara pieniężna, a jedna z tych kar osobistych lub pieniężnych należy do liczby takich, od których stósownie do prawideł w tym i innych artykułach niniejszego manifestu wyszczególnionych, winni nie uwalniają się, wówczas sąd, nie czyniąc rozporządzeń o uwolnieniu pod sądem zostającego, obowiązany jest ukończyć śledztwo i wydać należyty według prawa wyrok, a następnie, stósownie do rodzaju wyznaczonéj tym wyrokiem kary, bądź kazać takową wykonać, bądź uwolnić pod sądem zostającego, od kary osobistéj, na mocy niniejszego artykułu, a od kary pieniężnéj na mocy postanowień niniejszego manifestu, wyszczególnionych w artykułach V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII i XIII.

W razie zbiegu przestępstw, pociągających za sobą jednę z kar wyż wskazanych, sąd jakkolwiek skazuje winnego na cięższą z kar wyznaczonych za popełnione przezeń przeciwne prawu postępki (Kodeks, art. 156) lecz nie wyznacza mu téj kary w jéj stopniu najwyższym.

Zostający pod śledztwem i sądem, dla których główna kara, prawem przepisana, połączona jest z pozbawieniem lub ograniczeniem praw, lecz z powodu nieletności lub dla innych przyczyn, powinna być zamieniona na inną, mniéj ciężką, to jest nie pociągającą za sobą utraty lub ograniczenia praw, nie powinni być uwolnieni od dalszego prowadzenia śledztwa i od sądu, lecz kary dla nich łagodzą się stósownie do postanowień artykułu XXV.

Ci z pomiędzy obwinionych o bezprawne przywłaszczenie cudzéj własności i w ogóle o wyrządzenie komu przez swe przestępstwo lub wykroczenie szkody, uszczerbku lub obrazy, którzy zostaną na mocy niniejszego manifestu uwolnieni od należącéj się im według prawa kary, obowiązani są wszelakoż wynagrodzić szkodę, uszczerbek lub obrazę wyrządzoną przez się osobom prywatnym, jeżeli te osoby tego żądać będą, a w skutku tego sprawy z któremi połączone są takie procesa prywatne, nie wstrzymują się w swym biegu.

XX. Z prawidła ustanowionego w poprzedzającym XIX artykule wyłączają się ci, co się dopuścili defraudacyi leśnéj, zaboru, podpalenia i niszczenia lasów skarbowych, skarbowo-włościańskich należących do wydziału stadnin, okrętowych należących do wydziałów wojennego i górniczego, tudzież innych przekroczeń ustawy o tych lasach lub prawideł o spławie drzewa i statków; oraz ci którzy są obwinieni o sprzedaż lub zamianę drzewa wydanego im bezpłatnie na własny użytek. Uwalniają się oni od śledztwa i sądu chociażby ulegali za to, na mocy praw, jednéj z kar połączonych z pozbawieniem wszelkich praw stanu, lub wszystkich praw i przywilejów szczególnych osobiście i do stanu przywiązanych, lub z utratą niektórych praw i przywilejów osobistych, jeżeli niedopuścili się przytém jakiegokolwiek innego, od naruszenia ustawy, o tych lasach niekwalifikującego przestępstwa, za które w kodeksie z 15 sierpnia 1845 r. wyznaczona jest kara, połączona z utratą wszystkich praw stanu, lub wszystkich szczególnych praw i przywilejów osobiście i do stanu zostającego pod sądem przywiązanych, lub też z utratą niektórych ocobistych praw i przywilejów.

Sprawy o defraudacye leśne, zabór, podpalanie itp. w lasach należących wspólnie do skarbu i osób prywatnych, lub stanowiących przedmiot sporu pomiędzy skarbem i osobami prywatnemi, oraz w lasach otwartych, winne być ukończone stósownie do ustanowionych na ten cel prawideł, a to dla ustanowienia wysokości wynagrodzenia, jakie należeć się może osobom prywatnym lub stanom.

XXI. Przestępców skazanych na karę chłosty pletnią z piętnowaniem i na zesłanie do robót ciężkich, lub na karę chłosty pletnią i zesłanie na osiedlenie, lub na karę chłosty rózgami, zastępującą w niektórych wypadkach karę chłosty pletnią, uwolnić od kary cielesnéj i piętnowania i po dokonaniu nad nimi w przypadkach przez prawo wskazanych, obrzędu przepisanego, (prawa krym. art. 1385, podług IV ciągu dalszego), wysłać na miejsce wskazane wyrokiem sądowym.

XXII. Tym z przestępców, którzy będąc według prawa wolni od kary cielesnéj, skazani zostaną na zesłanie do robót ciężkich, zmniejszyć wyznaczony im wyrokami sądowemi czas trwania tych robót, ograniczywszy takowy dla skazanych do robót na czas nieograniczony do lat 20stu, i skróciwszy takowy dla innych o jedną trzecią. Skazanym na osiedlenie do bardziéj oddalonych miejsc Syberyi, wyznaczyć na osiedlenie miejsca Syberyi mniéj oddalone, a tym którzy skazani zostali na osiedlenie w miejscach Syberyi mniéj oddalonych, dozwolić zapisywać się do gmin miejskich lub wiejskich, stósownie do prawideł, wskazanych w kodeksie o zesłanych, po upływie lat ośmiu.

XXIII. Skazanych na karę chłosty rózgami i na oddanie do aresztanckich rot poprawczych wydziału cywilnego lub zamiast tych do rot aresztanckich wydziału wojenno-lądowego lub morskiego, lub zamiast tego do domów pracy, uwolnić od kary cielesnéj i tylko wysłać, dokąd należy, stósownie do wyroku sądowego.

XXIV. Tym, którzy będąc według prawa wolni od kary cielesnéj, skazani zostali na mieszkanie w guberniach Syberyjskich, dozwolić, jeżeli sprawować się będą nienagannie, po zamieszkaniu w miejscu na pobyt wskazaném pięciu lat, przejść z zezwolenia władzy miejscowéj, do oddalonych gubernij Rosyi europejskiéj, gdzie pozostawać winni pod szczególnym dozorem policyi również w ciągu lat pięciu; skazanych zaś na mieszkanie w oddalonych północnych guberniach, oprócz Syberyjskich, wysłać, jeżeli tego życzyć sobie będą, na mieszkanie do miast powiatowych gubernii Orenburgskiéj, z dozwoleniem im, po pięcioletnim tam pobycie, obok nienagannego sprawowania się, wrócić, z upoważnienia władzy miejscowéj do gubernij środkowych, z wyjątkiem téj z któréj pierwotnie wysłani zostali, i miejsc z nią graniczących, z zostawaniem wszelakoż wszędzie, również w ciągu pięciu lat, pod szczególnym dozorem policyi miejscowéj.

XXV. Skazanym na osadzenie w domu roboczym skrócić oznaczony wyrokiem czas zostawania tamże o jednę trzecią; skazanym na osadzenie w twierdzy, lub w domu poprawy, lub w wieży, skrócić czas zostawania tamże o połowę.

XXVI. Skazanych na kary mniéj ciężkie od wyszczególnionych w poprzedzającym artykule XXV, lub na kary pieniężne, jeżeli takowe wyznaczone zostały za takie przestępstwa lub wykroczenia, które według prawa nie pociągają za sobą kar połączonych z pozbawieniem wszelkich praw stanu, lub wszystkich szczególnych praw i przywilejów osobiście i do stanu przywiązanych lub z utratą niektórych praw i przywilejów osobistych, jak również nie pociągają za sobą wydalenia ze służby, uwolnić zupełnie od kar osobistych i pieniężnych.

Przy uwolnienieniu od kar pieniężnych w tym artykule wzmiankowanych, przestrzegać należy, że takowe nie rozciąga się na tę część kary pieniężnéj, która, na mocy rozmaitych ustaw, stanowić ma nagrodę dla tego co wykrył przestępstwo, złapał przestępcę, lub doniósł o nim itp. Również nie umarza się ta część kary pieniężnéj wyznaczonéj za nieprawne wszczęcie procesu, która idzie na korzyść sędziów i sekretarzy władz sądowych.

(d. c. n.)

Afryka.

Czytamy w *Constitutionnelu:*

Wyprawa przeciw Kabylii rozpoczęła się. Miano ją dopiero z wiosną przedsięwziąść, lecz wypadki taki wzięły obrot, iż uważano za stósowne wyprzedzić tę epokę, aby cios zadać stanowczy. Kabylowie niepokojeni samym pozorem przygotowań czynionych dla zmuszenia ich do stanowczego poddania się i coraz więcéj ściśnięci blokadą wojskową zaprowadzoną od kilku miesięcy, pierwsi rozpoczęli kroki nieprzyjacielskie. Uderzyli oni i zdobyli młyn mordując tam familią osadników. Jedna z placówek była także przedmiotem niespodziewanéj zaczepki z ich strony. Chcieli oni się przekonać, mówiąc w swym malowniczym języku, czy proch ich silniej przemawia niż francuzki. Wątpliwość ta wkrótce dla nich rozjaśnioną zostanie, jeżeli dotąd nie była usuniętą tylu potyczkami, w których męztwo naszego wojska mierzyło się z dzikim ich zapałem.

Dzięki ostrożnościom użytym już dziś w zamiarze wyprawy wiosennéj, znaczne zgromadzono siły pod wodzą jenerała Renault naczelnie kierującego wyprawą. Kabylia ma być atakowaną ze trzech stron od razu. Kolumny ekspedycyjne miały ruszyć w pochód 10go września. Jeżeli pora sprzyjać będzie, co wszystkie oznaki zdają się zapowiadać, przedsięwziętem i jeżeli Bóg dozwoli doprowadzonem zostanie do skutku uspokojenie Kabylów, w razie przeciwnym nastąpi to dopiero na wiosnę.

Wyprawa zimowa nie jest nowością dla niezachwianéj wytrwałości naszych żołnierzy. Już pamiętna wyprawa prowadzona przed trzema laty przez jenerała Pélissiera dowiodła, że klimat tutejszy ułatwił trudy naszéj armii sprowadzając na powstańców, gdyby się poddać nie chcieli, nieobliczone cierpienia. Wypędzeni z swych wiosek pojawieniem się naszego wojska, jedyne schronienie mają Kabylowie na szczytach gór i w głębokich pieczarach, gdzie zimno, deszcz i śnieg srodze im dokucza. Skutki, których trudnoby osiągnąć w okolicznościach zwykłych, były następstwem śmiałego tego kroku. Przykład ten nie zostanie stracony. Nie można się było wreszcie wahać względem tego co ma nastąpić. Kabylowie posunęli swoje szalone męztwo aż do zaczepki. Na zaczepkę tę jedyną jest odpowiedzią: wyprawa na nieprzyjaciela.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 23 września. Wczoraj 8-letni chłopiec pewnego urzędnika mieszkającego na Piasku, zapodział się gdzieś około godziny 7 wieczorem. Z początku mniéj zwracano uwagi na jego nieobecność, dopiero około godziny 10éj zaczęto go na dobre szukać, przepytując się po domach sąsiednich. Dziś rano o 6éj spostrzeżono ciało chłopczyny w Rudawie przy spalonych młynach. Nieopatrzone poręczami brzegi rzeki, ostrożniejszemi czynić winny mieszkańców na Krupnikach. Być może, że jeżeli przyjdzie kiedy do odbudowania tych młynów, wtedy i most tameczny naprawionym będzie i na brzegu rzeki staną poręcze.

— We Lwowie zacznie wychodzić od 1go października dziennik „*Świt* poświęcony polityce, przemysłowi i literaturze“ pod redakcyą Dra Medycyny Wisłockiego, a wydawcą jego odpowiedzialnym jest E. Winiarz. W programie tego dziennika, który nas dziś doszedł, obaj ci panowie powiadają: „My tedy powołani do zastępowania opinii publicznéj w kraju naszym właśnie w chwili, kiedy przez coraz daléj postępujące połączenie Galicyi za pomocą kolei żelaznéj z całym zachodem Cesarstwa i Europy świta już i dla niéj nowe życie społeczne, ku jéj dobru i pożytkowi rozwinąć się mogące, pragnąc według sił naszych stać się organem kraju zastępującym żywem słowem wyżéj wyrzeczoną dążność, postanowiliśmy za łaskawem pozwoleniem Wysokiego Rządu wydawać od dnia 1 października r. b. dziennik poświęcony polityce, przemysłowi i piśmiennictwu pod nazwą: „*Świt.*“

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Wiedeń. *Kurs telegraficzny z d. 23 września.*— Augsburg $104^{3}/_{8}$.— Hamburg $76^{7}/_{8}$.— Londyn złr. 10 kr. 8. — Paryż $121^{3}/_{8}$. — Agio od złota $7^{7}/_{8}$. — Metaliki 5-procent. 80. — dto B. 5-procent. —. Pożyczka narodowa 5-procent 82 — Obligi indemn. galicyjskie 5-proc. $74^{1}/_{2}$.— Metaliki $4^{1}/_{2}$-pr. $70^{3}/_{4}$.— Metaliki 4-procent. —. — Metaliki 3-procent. —. — Losy 1834 roku —. — dto z roku 1839 124. — dtto z r. 1854 4-proc. $104^{1}/_{2}$. — Akcye Bankowe 1079. Akcye kolei żelaz. północnéj 2520. — Akcye kredytu ruchomego $333^{1}/_{2}$.

Kurs krakowski z 23 września.— Ruble srebrne na mon. polską żądają 101, płacą 100. — Banknoty austryackie: za 100 złr. mk. żąd. złpol. 410, płacą 408. Pruski kurant: za 150 złr. mk. żąd. talarów $99^{1}/_{2}$, płacą $98^{3}/_{4}$. — Cwancygiery żąd. 107, pł. 106 —Imperyały ros. ż. złr. 8 kr. 22, pł. złr. 8 kr. 16 mk.— Napoleon d'ory 20-frank. ząd. złr. 8 kr. 18, pł. złr. 8 kr. 10. mk.— Dukaty ważne holend ząd. złr. 4 kr. 51, płacą złr. 4 kr. 45 mk. — Dukaty austr. żąd. złr. 4 kr. 53 płacą. złr. 4 kr. 48 mk.— Listy zastawne polskie z kuponami bież. żąd. $97^{1}/_{2}$, płacą 97. — Listy zast. galic. z kupon. żąd. 82, płacą $81^{1}/_{3}$. — Obligacye Indemn. z kupon. żądają $77^{1}/_{2}$, płacą 77. — Nowa pożyczka narodowa z r. 1854 żąd. $81^{1}/_{2}$, płacą 81.

Kurs wiedeński z 22 wrześ. Metaliki $81^{1}/_{4}$. Nowa pożyczka 65. — Akcye Banku wiedeń. 1095. — Akcye kolei żelaznéj północ. $264^{1}/_{2}$. — Agio od złota 8, od srebra 5. — Oblig. uwoln. grunt. $77^{1}/_{4}$. — Pożyczka ostatnia narodowa $82^{5}/_{8}$. — Promessy galicyjskie $109^{1}/_{2}$.

Przegląd polityczny.

Depesze telegraficzne.

Paryż 22go września. *Journal des Débats* donosi co następuje: Dziś flota wypływa z Tulonu i udaje się do zatoki neapolitańskiéj. Bar. Brenier (poseł francuski w Neapolu) polecone ma sobie wręczyć ultimatum. W razie niezaspakajającéj odpowiedzi uda się tenże na flotę, która pozostanie w zatoce. *Journal de Havre* donosi, że syn księcia Hieronima (z pierwszego małżeństwa jego z Miss Paterson P. R. Cz.) udaje się do Ameryki, a wnuk jego pozostaje we Francyi. *Constitutionnel* twierdzi, że rząd hiszpański przedsiębrał stósowne środki w celu zapobieżenia aby osoby bezpaszportowe nie przechodziły na terrytoryum hiszpańskie.

Paryż 22 września. *Monitor armii* mówi, że mylną jest wiadomość o rozpoczęciu już wyprawy na Kabylów, albowiem klęska im zadana nie dozwoli im rozwinąć sił swoich.

Turyn 20 września. Zamiar założenia obozu instrukcyjnego zaniechany podobno został. Każda dywizya pozostać ma w swoich stanowiskach i tam odbywać ćwiczenia jesienne.

J. C. K. Ap. Mość opuścił 22go Schöbrunn udając się do Węgier. Według otrzymanéj w tymże dniu depeszy telegraficznéj, Cesarz Jmć stanął po godzinie 6éj rano w Wimparsing na pograniczu Austryi i Węgier i tam powitany przez lud z okolic zebrany, przyjmowany był przez jeneralnego gubernatora Węgier J. C. W. Arcyksięcia Albrechta i z nim razem udał się na błonie pod Trauersdorf, gdzie ćwiczenia brygady jazdy Księcia Holsztyńskiego odbywać się będą.

Bank wiedeński podniósł swoje dyskonto, jak również od pożyczki na papiery publiczne, na 5%.

Niektóre dzienniki pruskie mówią, że rezerwy pruskie które miały być rozpuszczone na 1go października, w moc świeżego rozkazu pozostaną w służbie, a rekruci zamiast na 1go kwietnia przyszłego roku, już w tym roku w dniu 1 października będą zwołani.

Morning-Post organ ministeryalny donosi pod d. 20 b. m. że posłowie angielski i francuski odwołani są z Neapolu. Państwa zachodnie wysyłają cztery okręty liniowe i odpowiednią liczbę fregat na wody neapolitańskie. Według depeszy *Gazety Kolońskiej*, artykuł ten wielkie uczynił w Paryżu wrażenie, lecz jak depesza paryska powyżéj donosi, *Debaty* piszą już o wypłynięciu floty francuskiej do Neapolu. Korespondent nasz wiedeński donosi nam również w téj chwili, że przedstawienia bar. Hübnera w Neapolu nie miały skutku pożądanego i że w Wiedniu domyślano się już o odwołaniu poselstw zachodnich z Neapolu i wysłaniu flot.

Berl. *Börsen. Ztg* donosi z Kolonii, że tameczny dom bankowy Oppenheim utworzył spółkę złożoną z domów bankierskich niemieckich i belgijskich w celu objęcia budowy wszystkich kolei żelaznych rosyjskich, z kapitałem zakładowym 268 milionów rubli. P. Edward Oppenheim opatrzony w stosowne pełnomocnictwa udaje się w téj sprawie do Petersburga.

W Paryżu miano w niedzielę wiadomość z Madrytu, że p. Cantero minister hiszpański skarbu ustąpi, a miejsce jego zajmie zapewne p. Salaverria.

W Kansas przyszło 30go sierpnia do bitwy między partyzantami niewoli i abolicyonistami. Z obu stron było po 300 ludzi. Ci ostatni przegrali, miasto Havenworth było wzięte szturmem. Pokonani zażądali pomocy z Kentucky i Illinois.

Przyjechali od 22 do 23 września.

HOTEL POLLERA. Kiernicki Konstanty wł. dóbr, hr. Romer Stanisław wł. dóbr z Galicyi. Stojowski Felicyan wł. dóbr z Dobieszyna. Kozłowski Grzegórz wł. dóbr z Wiewiorki. Trzecieski Aleksander wł. dóbr z Dembicy. Fränkel Samuel kupiec z Bilska. Bikermann Samuel obywatel z Radomia.

Wyjechali: Augustynowicz Bolesław wł. dóbr do Wiednia. Rosset Otto z żoną do Warszawy. Posturski Józef wł. dóbr. Rodakowska Marya wł. dóbr z córką do Lwowa. Fränkel Samuel kupiec do Bilska.

HOTEL DREZDEŃSKI. Prosper hr. Zborowski wł. dóbr z Wiednia. Franciszek Wilsdorf półkownik artyleryi z Ołomuńca. Józef Węgrzychowski obywatel z Polski.

HOTEL ROSYJSKI. Aleksander Zapalski wł. dóbr, Władysław Słoniński z Żydowa. Konstanty Wielogłowski obywatel, Aleksander Bzowski wł. dóbr z Polski. Zygmunt Laxemberg wł. dóbr z Galicyi. Antoni Woźniakowski z Bobrku.

HOTEL SASKI. Mateusz, Antoni Łowczyński kuplec z Mysłowic. Apolinary baron Lewartowski wł. dóbr z Galicyi Ksawery Wykowski z synem ob. z Galicyi. Karol Maltz na Maltenau c. k. radzca dworu z Wiednia. Ignacy Sucharzewski wł. dóbr z żoną z Ks. Poznańskiego. Leonard Mieroszewski obywatel z Polski.

KOLEJ ŻELAZNA
codziennie
Pociągi osobowe odchodzą z Krakowa:

Do Dębicy { o godzinie 12téj min. 15 po połud. / o godzinie 9téj min. 5 wieczorem.

Do Wiednia { o godzinie 6téj min. 10 z rana. / o godzinie 3éj min. 25 po połud.

Do Wrocławia { o godzinie 6téj min. 10 z rana. / o godzinie 8éj min. 30 wieczor.

Do Warszawy { o godzinie 6téj min. 10 z rana. / o godzinie 3éj min. 25 po połudn.

Przychodzą do Krakowa:

Z Dębicy { o godzinie 5éj min. 20 z rana. / o godzinie 2éj min. 35 po południu.

Z Wiednia { o godzinie 11téj min. 25 przed połudn. / o godzinie 8éj min. 15 wieczorem.

Z Wrocławia { o godzinie 7éj rano. / o godzinie 2éj min. 12 po południu.

Z Warszawy { o godzinie 11téj min. 25 przed połudn. / o godzinie 2éj min. 12 po południu.

Pociągi osobowe z Dębicy do Krakowa:

odchodzą . . { o godzinie 11téj min. 15 przed połudn. / o godzinie 2éj po północy.

Z Krakowa do Dębicy:

przychodzą { o godzinie 3éj min. 37 po południu / o godzinie 12téj min. 25 w nocy.

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

Kraków 23 września. Z Królestwa Polskiego zwieziono wczoraj wielką ilość pszenicy do dwóch komor granicznych. Ceny nietylko się nie zniżały z tego powodu, ale owszem stale się utrzymywały. Na tutejszym targu dzisiaj oprócz dowozu z Polski, dostawy pszenicy czerwonéj, żyta, jęczmienia i owsa z Galicyi były bardzo obfite. Ruch handlowy szedł z wielkiem ożywieniem i mimo wielkich zapasów sprzedaż łatwo i spiesznie się odbywała. Pszenicę tak białą polską jako i czerwoną galicyjską płacono nawet po 15 do 20 kr. wyżéj notowań zeszłotargowych. Kupiono nietylko wiele do Szląska pruskiego i austryackiego, tudzicż w zachodnie obwody Galicyi, ale i na miejscową potrzebę skupowano więcéj niż przedtém, gdyż w przyszłym tygodniu przypadają święta żydowskie, a wraz z niemi nastanie cisza w handlu zbożowym. Nie można się będzie również przez jakiś czas spodziewać wielkich dowozów. bo siewy wszędzie na dobrę rozpoczynają. W ogóle sprzedano pszenicy około 1200 korcy i płacono ją: czerwoną galicyjską $8\frac{1}{2}$, a pięknicjszą 9 złr., polska pszenica po $10\frac{3}{4}$ do $11\frac{1}{4}$, w przecięciu, a za wyborowe ziarno $11\frac{1}{2}$ do $11\frac{3}{4}$ złr. Żyta wiele zwieziono i dosyć go też sprzedano, ale ceny nie uległy w żadną stronę zmianie. Po $6\frac{1}{2}$ do 7 złr. łatwo kupować je można było. Jęczmień z Galicyi już nie chłopski lecz z gruntów dworskich, browarnego kilkaset korcy sprzedano po $5\frac{1}{2}$ złr. Owies wciąż bardzo chętnie skupowany i łatwo można go zbywać po cenach notowanych. W ogóle targ dzisiejszy liczy się do znaczniejszych, a ceny do końca trzymały się niewzruszenie.

Podczas jarmarku Krakowskiego składy urządzone w Hotelu Drezdeńskim.

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.

Dnia	Godzina	Wys. bar. w lin. par. przy 0° Reaum.	Stan ciep. podług Reaumura	Wilgotn. powietrza względna	Kierunek i natężenie wiatru	Stan nieba	Zjawiska napowietrzne	Zmiana ciepła w ciągu dnia od	do
22	2	328''' 35	+ 9° 2	66	pn.pn.wschodni śred.	pochmurno	deszcz	+3° 0	+11° 0
	10	328 70	+ 6 7	90	pn.pn. wchodni słaby	pogoda z chmurami			
23	6	328 31	+ 2 1	96	północny „	pogoda	mgła		

Do numeru dzisiejszego dołącza się Dodatek.

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. W Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* rządzca drukarni.

Dodatek do N. 220 Dziennika „CZAS" z d. 24 Września 1856.

URZĘDOWE.

Kundmachung.

[Nr 252.] Wegen Sicherstellung der dem Mindestfordernden zu überlassenden Lieferung der für das Neu-Sandezer k. k. Militär-Spital auf die Zeit vom 1ten Dezember 1856 bis Ende November 1857 erforderlichen Viktualien, Getränke und sonstigen Bedürfnisse, wird im hierortigen k. k. Spitals-Gebäude *am 26ten September 1856 um 8 Uhr früh* eine Lizitation abgehalten werden.

Die zu liefernden Artikel sind mit einer beiläufigen Erforderniss:

Altgebackenne Mundsemmeln zum Einschneiden in die Suppe und Zubereitung der Speisen 2 höchstens 3 Tage alt à 3 Loth 8000 Stück.

frische Mundsemmel à 3 Loth	16000	Stück.
„ „ à 6 „	4600	„
„ „ à 9 „	2000	„
frisches halbweisses Brod à 16 Loth	4000	„
„ „ à 26 „	2500	„
Rindfleisch	46	Zent. niederöst. Gewicht
Kalbfleisch	25	„ „ „
Gerollte Gerste	10	„ „ „
Gerstengries	7	„ „ „
Waizengries	15	„ „ „
Haidengries	8	„ „ „
Mundmehl	18	„ „ „
Semmelmehl	26	„ „ „
Hirse	2	„ „ „
Erbsen	10	„ „ „
Bohnen	8	„ „ „
gedörrte Zwetschken	10	„ „ „
Rindschmalz	16	„ „ „
Steinsalz	12	„ „ „
Zwiebel	3	„ „ „

Suppengrünes; bestehend aus Petersilie, Selerie und Pori, in Ermanglung des Letztern auch aus

Zwiebel	4	Zent. niederöst. Gewicht
Kümmel	2	„ „ „
Sauerkraut	10	„ „ „
Reis	460	Pfund „ „
Zucker	30	„ „ „
Kren	50	„ „ „
Erdäpfel 20 Metzen à	85	„ „ „
Rothen Wein	300	Mass „ „
Weissen Wein	400	„ „ „
Bier	100	„ „ „
Milch	800	„ „ „
Fruchtessig	300	„ „ „
Brandwein	60	„ „ „
Limonien	400	Stück.
Eier	3000	„ „ „

Ein etwaiger Bedarf an

Majoranblätter, — Spinat, — Kochsallat. — weisse Rüben, — gelbe Rüben, — rothe Rüben, — saure Rüben, — Süsskraut, — Kohlkraut, — Kohlrabi.

An erdenen und gläsernen Geschirren:

Töpfe à $5\frac{1}{3}$ Mass	40	Stück.
„ à $2\frac{2}{3}$ „	60	„
„ à $1\frac{1}{3}$ „	80	„
„ à $\frac{2}{3}$ „	36	„
Potuskrüge à 1 Seitl	100	„
Steindeln à $1\frac{1}{3}$ Mass	24	„
Glaslampen	120	„

Ärztliche Bedürfnisse:

Seife	48	Pfund niederösterr. Gewicht.
Kreide	10	„ „ „
Wachsstock	6	„ „ „
Wachholderbeeren	12	„ „ „
Badschwamm	1	„ „ „
Blutegeln	300	Stück.
Medizinflaschen à 1 Seitl	200	Stück.
Wachsleinwand	20	Wiener-Ellen.

Reinigung der Krankenwäsche:

Ordinäre Hemden	4600	Stück.
Schweiss- „	200	„
Ordinäre Gattien	4600	„
Schweiss- „	100	„
Handtücher	500	„
Küchenschürzen	48	„

nebst einer ungewissen Anzahl Binden und Kompreseen.

Ferner:

Verzinnung kupferner Geschirre von beiläufig 300 n. öst. Mass Rauminhalt; — endlich

Rasiren und Haarschneiden der Kranken.

Das vorstehende Erforderniss ist nur annäherungsweise angenommen, die Lieferungs-Verbindlichkeit lautet auf den wirklichen Bedarf.

Von den, dem schnellen Verderben nicht unterliegenden Artikeln, haben die Lizitanten Probenmuster mitzubringen und vorzuzeigen, jene Muster nach welchen geliefert werden soll, werden beim Spital aufbewahrt und mit dem Siegel des Erstehers versehen.

Sämmtliche Gegenstände werden nach ihrer Eigenschaft entweder stückweise oder in niederösterreichischen Mass und Gewicht, möglichst nach Zentner und Eimer geliefert.

Die Lizitation erfolgt entweder auf festgesetzte die ganze Lieferungsdauer gleichbleibende Kontraktspreise, oder auf die jeweiligen Marktpreise, nach dem Verschleisse im Grossen auf Prozenten-Nachlässe.

Zur Lizitazion wird Niemand zugelassen der nicht vorher das Vadium erlegt, welches in fünf Prozent des Betrages der angenommenen ganzjährigen Lieferung der betreffenden Artikel besteht, nnd zwar:

fürs Gepäck in 42 fl. CMze.	„ Reinigung d. Wäsche 7 fl.
„ Rindfleisch in 46 fl. CM.	„ Verzinnung der kupfernen
„ Kalbfleisch in 46 fl. CM.	Geschirre 2 fl. CM.
für Viktualien in 96 fl. CM.	fürs Rasiren und Haarschneiden der Kranken in 1 fl.
„ Rindschmalz in 74 fl. CM.	
„ irdene Geschirre 2 fl. CM.	für Wein in 33 fl. CM.
für ärztl. Bedürfnisse in 7 fl. CM.	

welches denjenigen die nichts erstehen, gleich nach beendeter Lizitazion zurückgestellt werden wird, von den Erstehern aber sogleich bei Unterfertigung des Lizitation-Protokolls auf die mit Zehn Prozent des Betrages der angenommenen ganzjährigen Lieferung der betreffenden Artikel bemessene Caution ergänzt und depositirt werden muss.

Diese Caution kann entweder im baaren Gelde oder in k. k. Staats-Papieren nach dem börsenmässigen Kurse, in einer Kameral-Caution oder in einer Bürgschaft geleistet werden.

Bezüglich der schriftlichen Offerte haben folgende Modalitäten zu gelten, wenn sie berücksichtigt werden sollen.

a) Müssen dieselben nach dem unten folgenden Formulare gefasst, unmittelbar bei dem hohen k. k. Landes-General-Commando in Lemberg und zwar in der Art eingereicht werden, dass sie längstens einen Tag vor der am 26. September 1856 abgehalten werdenden Lizitation bei dieser hohen Militär-Landesstelle einlangen, indem auf später einlangende Offerte — waren sie auch noch so vortheilhaft, keine Rücksicht genommen wird.

b) Hat der betreffende Offerent in seinem Anerbietungsschreiben ausdrücklich zu erklären, dass er in nichts von den bekannt gemachten Lizitations- oder Kontrakts-Bedingungen abweichen wolle, vielmehr durch sein schriftliches Offert sich ebenso verbindlich mache, als wenn ihm die Lizitations-Bedingungen bei der mündlichen Versteigerung vorgelesen worden wären, und er dieselben, so wie das Protokoll selbst mitunterschrieben hätte, somit hat

c) der Offerent in dem schriftlichen Offerte sich zugleich zu verpflichten, im Falle er Ersteher bliebe nach erhaltener offizieller Kenntniss hievon das Vadium zur vollen Caution unverzüglich zu ergänzen und falls er dieses unterliesse, sich dem richterlichen Verfahren ganz, und zwar so zu unterwerfen, als wenn er die Caution selbst erlegt und die Lieferung übernommen hätte, so, dass er allso auch zur Ergänzung der Caution auf gesetzlichem Wege verhalten werden kann.

d) In dem schriftlichen Offerte ist der Anboth entweder auf Niederösterreichisches oder auf das polnische Mass und Gewicht nach Zentner, und bei den Flüssigkeiten Wein, Bier und Essig auf Eimer lautend, sowohl mit Ziffern als auch mit Buchstaben auszuschreiben, und es dürfen

e) in diesem Offerte eben so wenig bedingnissweise auf das noch unbekannte Resultat der mündlichen Lizitazion, oder auf andere Offerte Bezughabende Nachlässe, als Ausnahmen oder Abweichungen von Lizitations-Bedingungen vorkommen.

f) Enthalten zwei oder mehrere schriftliche Offerte gleiche Anbothe, so werden vorzugsweise diejenigen berücksichtigt welche auf Niederösterreichisches Mass und Gewicht per Zentner und Eimer lauten.

Die von den Bestbiethern gemachten mündlichen Anbothe sind für dieselben gleich vom Tage das von ihnen unterfertigten Lizitations-Protokoll eben so die schriftlichen Offerte von den Ausstellungstagen unwiederruflich, für das Aerar aber erst vom Tage der erfolgten Genehmigung verbindlich.

Die weiteren Bedingnisse können von jetzt an in der hierortigen Spitals-Kanzlei während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Neu-Sandez am 6. September 1856.

Formulare des Offertes.

Von Innen. (Stem. 15 kr.)

Ich Endesgefertigter erkläre in Folge der kundgemachten Lizitation bezüglich der Sicherstellung der Spitals-Erfordernisse für die Zeit vom 1ten Dezember 1856 bis Ende November 1857, dass ich für das Militär-Spital zu Neu-Sandez nachstehende Artikel, als:

Mundsemmel {3 / „ 6 / „ 9} Loth um — kr. Sage! — Kreuzer / „ „ — „ „ — „ / „ „ — „ „ — „ } per Stück.

Altgebackene Semmeln um — kr. Sage! — Kreuzer per Stück.

Brot à (16) Loth um — kr. Sage! — Kreuzer) per
„ á (26) „ „ — „ „ — „) Stück.
und so weiter.

oder

(falls Perzentual-Nachlässe angebothen werden sollten)

Mundsemmel à 3 / „ à 6 / „ à 9 } Loth — % Sage! / „ — „ / „ — „ } Prozenten-Nachlass von den jeweiligen Marktpreisen.

Altgebackenne Semmeln mit % Sage!

und so weiter, zu liefern bereit bin, u. z. alles in niederösterreichischen (oder polnischen) Mass und Gewicht.

Gleichzeitig erkläre ich ausdrücklich, dass ich in nichts von den bekannt gemachten Lizitazions- oder Kontrakts-Bedingungen abweichen wolle und mich durch mein schriftliches Offert ebenso verbindlich mache, als wenn mir die Lizitazions-Bedingungen vorgelesen worden wären, und ich das Protokoll selbst unterschrieben hätte, auch jederzeit bereit bin, falls ich Ersteher bleiben sollte nach erhaltener offizieller Kenntniss hievon, das zu liegende Vadium per.........fl. Sage!........Gulden (oder das laut Gegenschein in der Spitals-Kassa zu N. erlegte Vadium per........fl.) zur vollen Caution zu ergänzen.

N. am . . . . . . 1856. N. N.
Wohnhaft zu N. sub Nr. N.

Von Aussen.
Offert.

Für das Spital zu N.
An
das hohe k. k. Landes-General-Commando.
Lemberg.

Beschwert mit dem Vadium von.....fl.
oder mit dem Gegenscheine der
Kassa zu N. über..... fl. (1935--3)

Edict.

[Z. 4090.] Vom k. k. Kreisgerichte in Neusandez werden in Folge Einschreitens der Hr. Hr. Augustin Stefko und Adalbert Popiel bücherlichen Hypothekargläubiger des im Sandezer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 398. pag. 106 vorkommenden der Nachlassmasse der Mathias Prus Mroczkowski gehörigen Güter Rupniow Behufs der Zuweisung des mit Erlass der k. k Grund-Entlastungs Ministerial-Commission in Krakau von. 13. August 1855 Z 5173. für obige Güter bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 13,317 fl. 5 kr C. M., diejenigen denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht hiemit, aufgefordert ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zur 15 November 1856 beim k. k. Kreisgerichte in Neusandez schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung sowohl bezüglich des Kapitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniessen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Kapital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, und dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne § 5 des kais. Patentes vom 25 September 1850 getroffenes Uibereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Neusandez am 9. September 1856. (1979-2-3)

Edict.

[N. 4103.] Vom k. k. Kreisgerichte in Neu-Sandec werden in Folge Einschreitens des Her. Josef Reklewski bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten der im Sandecer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 415 Pag 122 vorkommenden Güter Czarny Potok sammt Attinenzien Jadam wola Behufs der Zuweisung des mit Erlasr des k. k. Grund Entlastungs Ministerial-Commission vom 16 Juni 1855 Z. 3701 für obige Güter bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 7870 fl. 5 kr. und 548 fl. 40 kr. C. M. diejenigen denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht hiemit, aufgefordrt ihre Forderungen un Ansprüche bis zum 15 November 1856 beim k. k. Kreis-Gerichte in Neu-Sandec schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichts
Neu-Sandec am 9. September 1856. (1978-2-3)

Edict.

[Nro 850.] Vom k. k. Bezirksamte als Gerichte in Jasło wird hiemit kund gemacht, dass in Gemässheit des Ersuchschreibens des hochlöblichen k. k. galiz. Landes-Militär-Gerichtes vom 11. Aprill 1856 Z. 2410 die von diesem hochlöblichen k. k. Militär-Landes-Gerichte bewilligte zwangsweise öffentliche Feilbiethung der in Dembowiec unter Nro 221 liegenden, dem k. k. Armee-Lieutenant Joseph de Novina Ujejski gehörigen Realität Wendzychówka und Podbaydzie zur Hereinbringung, der Karolina Valeria 1 Ehe Ujejska, 2 Ehe Wodziczka mit dem Urteile des hohen k. k. Militär-Gerichtshofes vom 22. Oktober 1851 Z. 2403 wider die erbserklärten Erben nach dem Armee-Lieutenant Joseph de Novina Ujejski zu erkannten Forderung pr. 1000 fl. CMze im Restbetrage pr. 273 fl. sammt 4% Zinsen vom 19ten Mai 1847 an, von der ganzen Forderung pr. 1000 fl. bis 28. Februar 1853 und über die an diesem Tage behobenen Theilzahlung von 727 fl. sammt den vom 28ten Februar 1853 von der Restschuld pr. 273 fl. CM. weiters laufenden 4% Interessen und der mit 5 fl. 27 xr. CM. bereits zuerkannten Exekutionskosten hiergerichts in drei Terminen d i. auf den *26. September. 17. Oktober und 31. Oktober 1856*, jedesmal um die 10te Vormittagsstunde ausgeschrieben, und an diesen Termine unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird.

I. Zum Ausrufspreise der zu veräussernden Realität wird der mittelst gerichtlicher Abschätzung erhobene Werth im Betrage von 1780 fl. CMze angenommen.

II. Jeder Kauflustige ist verbunden, den Zehnten Theil des Schätzungswerthes d. i. den Betrag von 178 fl. CM. im Baaren zu Händen der Lizitations-Commission als Angeld zu erlegen, welches dem Meistbiethenden in den Kaufpreis eingerechnet, der übrigen Mitlizitenten nach beendigter Lizitation zurückgestellt werden wird.

III. Der Meistbiethende ist verbunden, binnen 30 Tagen nach Zustellung des, den Lizitationsakt bestättigenden Bescheides den ganzen angebotenen Kaufpreis nach Einrechnung des baar erlegten Angeldes an das gerichtliche Depositenamt zu erlegen, doch wird dem Kläger gestattet, die intabulirten liquiden Forderungen deren Eigenthum derselbe nachweisen wird, insoweit solche in dem Kaufschillinge Deckung finden, von dem zu erlegenden Kaufschillinge in Abzug zu bringen.

IV. Sobald der Käufer nachgewiesen haben wird, der dritten Bedingung Genüge geleistet zu haben, wird ihm das Eigenthums-Dekret der erkauften Realität ausgestellt, und derselbe über sein Einschreiten und auf seine Kosten als Eigenthümer derselben intabulirt und auf den Kaufpreis übertragen und diese Realität demselben in den phisischen Besitz übergeben werden.

V. Sollte der Käufer der dritten Bedingung nicht nachkommen, so wird über Einschreiten welch' immer eines Hypothekarsgläubigers die Relizitation der erkauften Realität ohne einer neuen Abschätzung derselben nach §. 451 der G. G. O. auf Gefahr und Kosten des kaufbrüchigen Erstehers in einem einzigen Termine auch unter ihrem Schätzungswerthe verkauft, das Angeld aber zu Gunsten der Hypothekargläubiger für verfallen erklärt werden.

In diesem Falle bleibt der Käufer nicht aus mit dem erlegten Angelde, sondern auch mit seinem ganzen Vermögen für jeden aus der Nichtzuhaltung des Kontraktes erwachsenen Schaden verantwortlich.

VI. Die von dem Kaufe entfallende Uibertragungs-Gebühr hat der Käufer aus eigenem zu tragen und deren Berichtigung vor Erlangung des Eigenthums-Dekretes nachzuweisen.

VII. Da die frägliche Realität pr. Pausch und Bogen verkauft wird, so wird für welch' immer einen Abgang der Schätzungs-Rubriken keine Bürgschaft geleistet.

Jasło am 13. Juni 1856.

II.

Vom k. k. Bezirksamte als Gerichte in Jasło wird in Gemässheit des Ersuchsschreibens des hochlöblichen k. k. Landes-Militär-Gerichtes vom 11. Aprill 1856 Z. 2410 in der Exekutionssache der Karolina Valeria 1. Ehe Ujejska 2. Ehe Wodziczka wider die Erbserklärten Erben nach dem Armee-Lieutenant Joseph de Novina Ujejski wegen zuerkannten Forderung pr. 1000 fl. CM. im Restbetrage pr. 273 fl. CM. sammt 4% Zinsen vom 19ten Mai 1847 an, von der ganzen Forderung pr. 1000 fl. bis 28. Februar 1853 und über die an diesem Tage behobene Theilzahlung von 727 fl. sammt der vom 28ten Februar 1853 von der Restschuld pr. 273 fl. weiters laufenden 4% Interessen und der mit 5 fl. 27 xr. CM. bereits zuerkannten Exekutionskosten wird für alle jene welche unterdessen eine Hypothek auf die zu veräussernde Realität Wędzychówka und Podbaydzie unter CNro 221 in Dembowiec erlangen sollten, oder denen dieser Bescheid aus welch' immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, der Hr. Ludwig Pilla mit Substituirung des Hr. Stanislaus Nowakiewicz zum Kurator bestellt, deren auch die diessfälligen künftige Akte zugestellt werden.

Jasło am 13. Juni 1856. (1963--3)

Konkurs-Ausschreibung.

zur Besetzung von 31 Auscultantenstellen im Sprengel des Pressburger k. k. Oberlandesgerichtes.

[ad Nrm.apraes. 6005.] Durch wiederholte in neuester Zeit erfolgte Beförderungen von Auscultanten zu Gerichtsadjuncten und Stuhlrichteramtsaktuaren sind im Sprengel des Pressburger k. k. Oberlandesgerichtes 31 Auscultantenstellen mit dem Adjutum jährlicher 300 fl. in Erledigung gekommen, zu deren Besetzung hiemit der Concurs ausgeschrieben wird.

Die Bewerber um diese Stellen haben ihre nach Vorschrift des k. Patentes vom 3. Mai 1853, R. Ges. Bl. Nr. 81 eingerichteten Gesuche, und zwar, wenn sie bereits in dienstlicher Verwendung stehen, mittels ihrer Vorstände, sonst aber durch die vorgesetzte politische Behörde bei dem Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes zu Pressburg einzubringen, und darin nachzuweisen, dass sie die vorgeschriebenen Studien zurückgelegt, und die theoretischen Staatsprüfungen, vorläufig auch blos der judiziellen Abtheilung, mit gutem Erfolge bestanden, dass sie nach Vorschrift der kais. Verordnung vom 10. October 1854, R. Ges. Bl. Nr. 262 bei einer Gerichtsbehörde der vorläufigen Probepraxis von wenigstens 6 Wochen mit günstigem Erfolge unterzogen haben.

Ausser der Kenntniss der deutschen, wird noch die der slavischen und ungarischen, oder wenigstens einer Landessprachen in so weit gefordert, dass bei sonst gleicher Qualification auf Bewerber, welche wenigstens einer der beiden zuletzt genannten angeführten Landessprachen mächtig sind, besondere Rücksicht genommen werden wird.

Endlich haben die Bewerber unter Anschluss sämmtlicher Behelfe über ihre bisherige Verwendung und Moralität anzugeben, ob und in welchem Grnde sie mit einem der in diesem Oberlandesgerichts-Sprengel angestellten Justizbeamten verwandt oder verschwägert sind.

Den Auscultantenbewerbern aus den deutschen und slavischen Kronländern wird noch weiters hiemit bedeutet, dass ihnen zu Folge h. Justiz-Ministerial-Erlasses vom 24. December 1855, Z. 26176 und 26262, insofern selbe ihre wirkliche Bedürftigkeit nachzuweisen vermögen, eine Aversional-Reiseentschädigung von 1 fl. CM. für jede von ihrem letzten Aufenthaltsorte bis an den Ort ihrer neuen Bestimmung in Ungarn zurückzulegende Meile zugestanden wird. Auch hat das hohe k. k. Justizministerium ferners gestattet, dass den gedachten Bewerbern anderer Kronländer, falls sie den Anforderungen ihrer Bestimmung entsprechen werden, bis zu ihrer weiteren Beförderung, periodische Remunerationen bis zum Betrage jährlicher 100 fl. CM. und Uniformirungs-Beiträge in Aussicht gestellt werden dürfen.

Vom Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes.
Pressburg den 18. September 1856. (2002-1-3)

Edict.

[Z. 4717] Vom k. k. Kreisgerichte in Neu-Sandec werden in Folge Einschreitens des Herrn Aleksander Rola Skibicki bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten der im Jasloer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 113 Pag. 118 vorkomenden Gutshälfte Staszkowka Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 26ten Mai 1856 Z. 2,010 für obige Gutshälfte bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 11,783 fl. 33⁶/₈ kr. CM., diejenigen denen ein Hypotekarrecht auf den genannten Gütern zustehet hiemit, aufgefordert ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 15ten November 1856 beim k. k. Kreisgerichte in Neu-Sandez schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro.) des Anmelders und seines allfälligen

Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; und dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8ten November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichte

Neu-Sandez am 9ten September 1856. (1991-1-3)

Edict.

[N. 8566] Vom k. k. Landesgerichte in Krakan werden in Folge Einschreitens des Her. Xaver Ritter von Derpowski und der Eheleute Carl und Valeria Gorkie, bücherlichen Besiter und Bezugsberechtigten der im Wadowicer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 47. pag. 141. vorkommenden Gutes Behufs der Zuweisung des laut Zuschrift der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Kommission vom 31 May 1855. Z. 2274 für obige Güter-antheile bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals und zwar den Hrn. Franz Xaver Derpowski mit 3699 fl. und den Eheleuten Carl und Valeria Górskie mit 2940 fl. CM., diejenigen. denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Güterantheilen zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 31. October 1856 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8 November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Krakau am 20 August 1856. (1980-1-3)

Edict.

[Z. 5434.] Vom k k. Tarnower Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens der Eheleute Josef und Theresia Jastrzębskie Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 7. Februar 1856. Z. 475. für das im Bochniaer Kreise lib. Dom. 246. pag. 218—280, 256—274. liegenden Guts Dembno samt Att. Dwojanów, Perła, Biadoliny, Jastef und Siedliska bewilligten Urbarial-Entschädigung kapitals pr. 40134 fl. 50 kr. C. M., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 31. October 1856. bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothecarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów den 26. August 1856. (1982-1-3)

Edict.

[Z. 6438.] Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte werden über Einschreitens des H. Anton Stadnicki Behufs der Zuweisung des mit dem Ausspruche des hohen k. k. Ministeriums des Inneren vom 31ten Dezember 1853 Z. 32822 für die im Bochniaer Kreise lib. dom. 6 pag. 235, liegende Güter Wielka wieś Milówka und Serafinowice bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals-Vorschusses pr. 7250 fl. CM., diejenigen, denen ein hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche länstens bis zum lezten November 1856 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus Nr.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung sowohl bezüglich des Kapitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniesen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmeldder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Kapital-Vorschuss nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte; dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne § 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uibereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital-Vorschuss überwiesen werden, oder im Sinne des § 27. des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów am 12. August 1856. (1983-1-3)

Kundmachung.

[N. 8,534] Das hohe k. k Justizministerium hat mit dem Erlasse vom 28. Juli 1856 Z. 9,732. die Resignation des Herkulan Komar auf die Advokaten Stelle in Krakau anzunehmen befunden.

Vom k. k. Landesgerichte wird daher für jene von ihm vertretenen gerichtlichen Geschäfte für welche bisher kein neuer Bevollmächtigter oder ämtlicher Vertreter ausgewiesen, oder kein Spezialsubstitut bestellt in Akten erscheint, der Herr Landesadvokat Dr. Wilski als dessen Generalsubstitut, und für den Fall dessen Verhinderung Herr Landesadvokat Dr. Gruünberg als dessen Stellvertreter hiemit ernannt und gemäss § 550 der westgaliz. G. O. angewiesen, die nach Advokaten Komar zu übernehmenden Geschäfte, so lange seiner Eidespflicht gemäss zu vertreten, bis die Partheien selbst sich einen anderen Sachwalter bestellt haben werden.

Zugleich wird ein Gerichtskommissär in der Person des Herrn Archiwsadjunkten Franz Ponikło beauftragt,, die in der Kanzlei des Advokaten Komar vorhandenen Akten, Urkunden und sonstigen Behelfe seiner Partheien mit Zuziehung des Advokaten Dr. Wilski zu verzeichnen, selbe dem in der Vollmacht oder Kuratelsdekrete schon bestellten Spezialsubstituten oder dem sich ausweisenden neuen Bevollmächtigten oder ämtlichen Vertreter, oder der sich meldenden Parthei, bei deren Abgang dagegen dem Doctor Wilski als Generalsubstituten oder in dessen Verbinderung dessen Stellvertreter Dr. Grünberg gegen Empfangsbestätigung zu übergeben.

Hievon werden die Partheien mit dem verständiget, dass es ihnen frei stehe, entweder selbst oder durch den neu aufzustellenden Bevollmächtigten die dem Advokaten Komar anvertrauten Akten und sonstigen Behelfe vom Kommissär oder vom Substituten abzufordern.

Krakau am 1ten September 1856.

Obwieszczenie.

Wysokie c. k. Ministeryum sprawiedliwości przyjęło uchwałą z dnia 28 lipca 1856 r. L. 9732 zrzeczenie się Herkulana Komara posady adwokata w Krakowie.

C. k. Sąd krajowy ustanawia przeto dla owych przez niego bronionych sądowych spraw, w których nowy pełnomocnik lub sądowy zastępca udowodniony nie jest albo specyalny zastępca ustanowiony, z aktów sądowych nieokazuje się, pana adwokata krajowego Dra Witskiego jako jeneralnego zastępcę, a na przypadek przeszkody, p. adwokata Dra Grünberga jako tegoż zastępcę z tém: by według § 550 ustawy sądowéj dla zachod. Galicyi sprawy po adwokacie Komar odebrać się mające tak długo, pomny na przysięgę złożoną zastępywał, dopókiby strony interesowane sobie same innego pełnomocnika nieustanowiły.

Równocześnie ustanawia się Komisarz sądowy p. Franciszek Ponikło adjunkt archiwum aktów grodzkich z poleceniem, by znajdujące się w kancelaryi adwokata Komar akta, dokumenta i inne dowody stron, w obecności p. adwokata Dra Witskiego spisał, w pełnomocnictwie lub w dekrecie kurateli wymienionemu specyalnemu substytutowi lub też pełnomocnikowi, lub sądowemu zastępcy, któryby się wywiódł, lub nakoniec stronie się zgłaszającéj, — w braku zaś tych Dr. Witskiemu jako jeneralnemu substitutowi, lub gdyby ten przeszkodzonym był jego zastępcy Dr. Grünberg za poświadczeniem poprzedniem oddał.

O tem zawiadamiają się strony z tém: że im wolno jest, akta adwokatowi Komar powierzone, albo samym, lub przez nowego ustanowić się mającego pełnomocnika od komisarza, lub ustanowionego zastępcy odebrać.

Kraków d. 1 września 1856 r. (1924--3)

Kundmachung.

[Z. 10358.] Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird hiemit kundgemacht, dass die mit dem hohen Justizministerial-Dekrete vom 28. Juli 1856 Z. 9947 mit dem Standorte im Tarnow ernannten Advokaten Dr Felix Jarocki und Dr Karl Kaczkowski ihr Advokatenamt bereits angetreten haben.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow am 10. September 1856. (1997-1-3)

Concurs.

[Nro 2716.] Zur Besetzung der beim Magistrate der Kreisstadt Tarnów in Erledigung gekommenen mit der jährlichen Bestallung von 100 fl. CM- versehenen Amtsdienerstelle wird der Konkurs bis 25. Oktober 1856 hiemit ausgeschrieben.

Alle Bewerber um diesen Posten haben sich über ihr Alter, Moralität, bisherige Verwendung und Kenntniss des Lesens und Schreibens, sowohl in der deutschen als polnischen Sprache gehörig auszuweisen und ihre Gesuche in der obbesagten Frist beim Tarnower Magistrate zu überreichen.

Magistrat Tarnow d. 16. September 1856. 1999-1-3)

Lizitazions-Ankündigung.

[Nro 6653.] Von Seiten der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung in Bochnia wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass zur Verpachtung der im Bochniaer Kreise gelegenen Aerarial Mauthstationen zu Bochnia, Gdów, Książnice, Brzesko, Wojnicz, Prokocim, Zabawa und Niepołomice für das V. J. 1857 allein oder für die beiden V. J. 1857 und 1858 unter denselben Bedingnissen, welche in der gedrukten Lizitations-Ankündigung der h. k. k. Finanz-Landes-Direktion in Krakau de dtto 16ten Juli 1856 Z. 17,728 enthalten sind, hieramts eine neuerliche Lizitation und zwar Donnerstag am 2. Oktober 1856 Vormittag auf alle obgenannten Mauthstationen abgesondert und am Nachmittage auf dieselben Stationen abgehalten werden wird.

Schriftliche Anbote können bis zum Tage der Lizitation bei dem Vorstande der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung und am Tage der Lizitation selbst bis zum Abschlusse der mündlichen Versteigerung bei der Kommission eingebracht werden.

Von der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung.

Bochnia den 16. September 1856. (1998-1-3)

Kundmachung.

[ad Nr. 27,225.] Mit Erlass des hohen Unterrichtsministeriums vom 2 Septem. l. J. Z. 13,043/352 wurde die erste Hauptschule in Krakau zum Range einer Normal- oder Musterhauptschule erhoben.

Zur Besetzung der an derselben sistemisirten Stelle eines Direktors mit dem Gehalte von 600 fl. CMze und einem Quartiergelde von 200 fl. wird der Konkurs bis 10 k. Mts ausgeschrieben.

Bewerber um diesen Posten haben ihre gehörig belegten Gesuche durch das vorgesezte Amt bei der Krakauer Volksschulen-Oberaufsicht einzubringen.

Von der k. k. Landesregierung.

Krakau am 10. September 1856.

Obwieszczenie

Rozrządzeniem Wys. c. k. Ministeryum oświecenia z dnia 2go września b. r. do l. 13043/352 jest pierwsza szkoła główna w Krakowie wzniesioną do rzędu normalnéj głównéj szkoły.

Celem obsadzenia systemizowanego przy téjże miejsca dyrektora z pensyą 600 złr. i wynagrodzeniem za mieszkanie 200 złr., rozpisuje się niniejszém konkurs.

Starający się o tę posadę, mają swe podania z przynależytemi załącznikami przez swój urząd przełożony zwierzchnictwu dla szkół ludowych Krakowskich przesłać.

Z c. k. Rządu krajowego.

Kraków 10go września 1856. (2004-1-2)

Uwiadomienie.

Wpisy do c. k. Instytutu Technicznego w Krakowie na rok szkolny 1856/57 rozpoczęły się w dnin 22 b. m. i odbywać się będą codziennie od 9téj do 12téj godziny rano w kancelaryi Dyrektora w gmachu szkolnym aż do końca bieżącego miesiąca.

Otwarcie nauk we wszystkich oddziałach tegoż Instytutu a mianowicie, w *Oddziale Technicznym*, w kursach *Szkoły Realnéj*, jak równie w *Szkole Sztuk pięknych* i w *Szkole Muzyki*, nastąpi w dniu 1 października b. r. wedle programu nauk jak w roku zeszłym. — O czém się strony interessowane zawiadamiają.

Z Dyrekcyi c. k. Instytutu Technicznego.

Kraków d. 23 września 1856.

(2005-1-3) Dr. *M. Łuszczkiewicz* dyrektor.

Kundmachung.

[Nr. 947.] An der Kentyer Haupt-Schule Wadowicer Kreises ist die Lehrer-Stelle städtischen Patronats, mit einem jährlichen Gehalte von 200 fl. CMze in Erledigung gekommen.

Bewerber um selbe haben ihre gehörig instruirten Bittgesuche, mit Beobachtung der Stempelvorschriften, im gesetzlich vorgeschriebenen Wege unausweichlich bis zum 31ten Oktober 1856 an das bischöfliche Konsistorium gelangen zu lassen; wie auch die Nachweisung zu liefern, dass sie für die Anforderungen des hohen k. k. Unt. Minist. Erlasses vom 15 September 1854 Z. 8984 (Land. Regr. Erlass vom 1ten März 1855 Z. 23267) die nöthige Befähigung besitzen.

Vom bischöflichen Konsistorium.

Tarnow am 17. September 1856.

(1994-1-3) Paul Pikulski, Kanzler.

Licitations-Ankündigung.

[N. 23,562.] Vom Magistrate der k. Hauptstadt Krakau wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass zur Sicherstellung des zur Stadtbeleuchtung auf die Zeitperiode v. 1. November 1856. bis dahin 1857. erforderlichen Brennöhls bestehend in rafinirten u. rohen Rübsamme, dann Hanföhl in der beileufigen Quantität von 5200 Garnetz am 1. Oktober 1856 im Magistratsgebäude beim IV Departement um 10 Uhr Vormittags eine Versteigerung abgehalten werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt: 2 fl. 24 kr. für 1. Garnetz ohne Unterschied der Oehlgattung.

Das Vadium beträgt: 1248 fl. welches zugleich als Caution zu gelten hat. — Schriftliche Offerten werden auch angenommen.

Die Lizitazionsbedingnisse können im Bureau des IV Magistrats-Departament eingesehen werden.

Krakau am 11. September 1856.

Ogłoszenie licytacyi.

Magistrat Król. głównego miasta Krakowa podaje do powszechnéj wiadomości, iż celem zabezpieczenia dostawy Oleju do oświetlenia Miasta na rok od 1go Listopada 1856 do ostatniego Października 1857 r. w ilości 5200 garncy potrzebnego w gatunkach rafinowanego rzepakowego i konopnego, odbędzie się w dniu 1 Października 1856 w gmachu Magistratu w Biórze o godzinie 10 przed południem publiczna licytacya.

Na pierwsze wywołanie ustanawia się cena w kwocie 2 fl. 24 kr. za 1 garniec bez różnicy gatunku.

Vadium wynosi 1248 fl. które za kaucyą uważane będzie. — Deklaracye piśmienne będą także przyjmowane.

Warunki licytacyi mogą być przejrzanemi w biórze IV Departamentu.

Kraków dnia 11 Września 1856 r. (1962-2-3)

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* zarządzca drukarni.